

Stopinjice

GLASILO CUDV DOBRNA

30
Junij 2018

UVODNIK

KOMAJ SMO SE DOBRO POSLOVILI OD LANSKEGA POLETJA, ŽE VESELO IN RAZPOSAJENO KORAKAMO PROTI LETOŠNJEMU. LE KAJ NAM BO PRINESLO? VROČINO, MORJE, HRIBE, EKSOTIČNE POČITNICE, POTOVANJE ALI ZGOLJ POČITEK V SENCI LIPE NA DOMAČI ZELENICI? NI POMEMBNO. POMEMBNO JE, DA ZNAMO TA ČAS IZKORISTITI ZA POČITEK, DRUŽENJA, ZA STVARI, ZA KATERE MED LETOM KAR NEKAKO NE NAJDEMO ČASA, DA SE ZNAMO USTAVITI, PRISLUHNI SEBI IN SE POSVETITI LJUDEM OKOLI NAS, LJUDEM, KI SO NAM DRAGI IN S KATERIMI JE VREDNO PREŽIVETI DRAGOCENI ČAS, ZARADI NJIH IN ZARADI NAS SAMIH ...

Poletne počitnice nestrpno pričakujemo tudi vsi v našem Centru. Obdobno leto je bilo delovno, pestro tako na strokovnem kot na bivanjskem in družabnem področju, zaznamovano z večjimi in manjšimi dogodki, ki so nam poleg rednega dela prinašali nove izkušnje in preizkušnje, veselje, druženja ter umeščanje in prepoznavnost v širši družbi.

Ni bilo vedno lahko. Ne uporabnicam in uporabnikom ne zaposlenim, vendar je to življenje, življenje, ki ga premagujemo s skupnimi močmi, si ga delamo ustvarjalnega, zanimivega, radoživega, upoštevajoč zmožnosti, sposobnosti in želje slehernega posameznika. Včasih nam uspeva bolje, včasih nekoliko manj. Takrat se ustavimo, pogovorimo, se objamemo in že potujemo novim dogodivščinam naproti.

Letošnje šolsko leto so zaznamovali veliki uspehi in dosežki naših uporabnic in uporabnikov skupaj z njihovimi mentorji tako na športnem kot na kulturno-umetniškem področju. Ponosni smo! Prav tako smo ponosni na svoje projekte in uspele dogodke, za katere je zaslužen sleherni od nas s prispevkom na svoj način, svojo pripravljenostjo in dobro voljo, kot kamenček v mozaiku, brez katerega ne bi bilo tako dobre zgodbe, kot je zgodba Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna.

Zakličimo v pozdrav poletju, zaključku šolskega leta in naši zgodbi!

S spoštovanjem,

Breda Božnik,
direktorica

NOVOSTI V CENTRU ZA USPOSABLJANJE, DELO IN VARSTVO DOBRNA

Naše uporabnike, starše, zaposlene in druge obiskovalce je ob pričetku šolskega leta pričakalo več novosti. Več prostorov je preurejenih in prebeljenih. Nabavljeni so dodatna nova oprema in pripomočki. Naši veliki pridobitvi sta družinska soba in terapevtska igralnica. Družinska soba je namenjena staršem, ki prihajajo na obisk k svojim otrokom, za nemoteno preživljanje skupnega časa, v terapevtski igralnici pa se lahko uporabniki sproščajo, terapevti pa s pomočjo delovnoterapevtskih in fizioterapevtskih pripomočkov izvajajo potrebno terapijo.

Z veseljem sporočamo tudi, da smo konec letošnje pomladi uspeli urediti letno kavarno - prostor med glavno stavbo in telovadnico. Nabavili smo nove vrtno garniture in prostor ozelenili. Načrtujemo, da bomo v poletnem času v svojo letno kavarno lahko povabili goste in občane Dobrne na popoldansko druženje ter kavico ali sok.

Ob letni kavarni že stoji nov kamin, nasproti njega pa smo postavili barvne stole in ležalnike, ki ožarjeni v soncu kar vabijo na domsko plažo. Postavili bomo tudi solarne tuše za osvežitev.

Zaživel je tudi kotiček za sproščanje v naravi. Gre za hiško, dvignjeno od tal. Do hiške je mogoče priti po stopnicah ali pa po klančini, tako da je uporabna tudi za nemobilne uporabnike na invalidskih vozičkih oz. težje mobilne uporabnike.

V zaključni fazi smo tudi z urejanjem okolice v delu za odrasle uporabnike. Tu se ravno v teh dneh zaključujejo dela s tlakovanjem tal, na katerih bodo poletni ležalniki in prostor za počitek v senci ter kamin.

Verjetno ste opazili novo podobo dvorišča pred glavnim vhodom. Tu smo zasadili drevesa, popravili koše za smeti, uredili gredo s sivko ter zasadili sezonsko cvetje.

Med novostmi je tudi napisna tabla pri glavnem vhodu, ki v slovenskem in angleškem jeziku opisuje dejavnost ustanove. Posebne pozornosti je deležna predvsem desna polovica napisne table, saj je izpisana v Braillovi pisavi, ki jo uporabljajo slepi. Novost je veliko ljudi izkoristilo za izkustveno učenje tako, da so z zaprtimi očmi in uporabo blazinic na prstih drseli po različnih kombinacijah pik, ki predstavljajo posamezne črke, ter se tako za trenutek vživali v svet nevidečih.

Posebej pa smo ponosni na avtomatska drsna vrata na glavnem vhodu in vhodu v VDC, ki težje mobilnim omogočajo neoviran vstop v stavbo.

S postavitvijo avtomatskih vrat in table v brajci sledimo smernicam izboljševanja dostopnosti do

javne zgradbe in zviševanja kakovosti življenja invalidov.

Mateja Čerenak,
vodja OUPAZ

POČITNICE SO PRED VRATI

POČITNICE SO PRED VRATI IN V NAŠEM CENTRU SMO SE LETOS ŠE POSEBEJ PRIPRAVILI NANJE. UREDILI SMO LETNO KAVARNO IN DOMSKO PLAŽO. NAŠ DOM BO TAKO OB DRUŽENJU IN HLADNI PIJAČI V KAVARNI POD POLETNIM SONCEM ŠE PRIJETNEJŠI. SVOJE MESTO PA SI JE ŽE REZERVIRAL NAŠ MUC LUCKY, KI JE PRAV ZADOVOLJEN Z NOVIMI PRIDOBITVAMI.

Tim CUDV Dobrna

ZAKLJUČNA PRIREDITEV V CUDV DOBRNA 2017

Juhu, počitnice so tu! Tudi v CUDV smo konec šolskega leta obeležili z zaključno prireditvijo, ki je bila v petek 23. junija. Nastopajoči so že nekaj časa vadili svoje plesne, glasbene in druge točke ter na dan prireditve zablesteli na odru, zaposleni pa smo poskrbeli, da je vse potekalo »kot po maslu«. Direktorica, gospa Breda Božnik, in vodja CUV, mag. Petra Žnidarčič, sta podelili priznanja ter cvetje uporabnikom, ki so zaključili usposabljanje na šolskem delu: Špeli, Anji, Vinku, Gregorju in Roku.

Prireditev je bila polna pozitivnih čustev, saj nas je s svojo odprtostjo, dostopnostjo in srčnostjo počastila gospa Alenka Godec. Prikazali smo tudi napovednik promocijskega videa CUDV Dobrna, ki ga video ekipa pripravlja že od januarja, »luč sveta« pa bo ugledal na praznovanju desete obletnice bivanja v novem centru. Na koncu pa je nepričakovano še ena izmed mamic vsem zaposlenim podala nekaj spodbudnih besed in zahvalo za naše delo, ki ga izvajamo z uporabniki. Prireditev so si ogledali številni gostje, med drugim tudi zaposleni iz sorodne inštitucije iz Šibenika, ki so pri nas ostali vse do nedelje.

Po prireditvi je sledila res slastna pogostitev, za katero je poskrbela kuhinja. Izpod rok naše Andreje je nastala čudovita dekoracija, pripravila pa je tudi sivkine, metine, bezgove in druge napitke, ki so na naših pogostitvah največji hit. Spremenljivega vremena vse do dežnih kapelj nihče niti opazil ni, saj smo se zaposleni, uporabniki in njihovi starši, gostje – tudi častna gostja, gospa Alenka Godec, prijetno družili: v prijateljskem vzdušju smo poklepetali, se veselili, okrepčali; da ne omenimo dodatnega presenečenja – sladoleda. Jupi!

Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi in realizaciji tega dogodka.

Cirila Rozman,
organizatorica prireditve

ŠOLA NI ŠALA

PETEK, PRVI ŠOLSKI BIL JE DAN,
MALCE DRUGAČEN, TA VSAKDAN.

TAM PRI VHODU, MIŠ JE STALA,
S PRSTOM V ŠOLO MI KAZALA.

O, KO VSAJ BILA BI BELA,
A BILA JE ČRNA IN VESELA.

JE ŽE RES, DA V ŠOLI KAJ SE NAUČIMO,
KAKŠNO NOVO SPRETNOST PRIDOBIMO,

A KAJ KO POČITNICE, TA ŽEJA,
KDAJ NAUŽIL SE VAS BOM,
VAŠEGA VESELJA.

TIM DNEVNI CENTER CELJE

TEK MED KAPLJAMI DEŽJA NA HRVAŠKEM

Kljub slabi vremenski napovedi smo se nekega sobotnega jutra podali na tek k našim južnim sosedom. Vljudno so nas povabili v majhno vasico Jaškovo, blizu mesta Karlovac na Hrvaškem, kjer je naši sorodna ustanova prirejala mednarodni tek. Po zelo prijaznem gostoljubju je bilo na vrsti ogrevanje. Med ogrevanjem je že pričelo deževati in deževje se je pred štartom še okrepilo, a nas to ni prav nič motilo. Tekli smo med kapljami dežja po vedno bolj hribovitem terenu. Strmina je bila za ta del Hrvaške res kar huda in prav nič ni popuščala. Vendar sta na koncu sledila še kratek spust do cilja in zaslužena

medalja za vse. Prav vsi uporabniki so dosegli odlične rezultate, posebej je potrebno pohvaliti Vinka, saj je dosegel drugo mesto absolutno na progi, dolgi 5,1 kilometer. Po dobrem kosilu smo se nato polni lepih vtisov odpeljali proti domu in novim tekaškim pustolovščinam naproti.

Andrej Pompe,
športni pedagog

12. OTROŠKI BAZAR

V nedeljo, 10. 9. 2017, smo se v deževnem jutru odpeljali v Ljubljano na Gospodarsko razstavišče. Tam smo predstavljali svoje izdelke z delavnic ter svoje delo in bivanje v centru. Ob prihodu na razstavni prostor nas je prijazno pozdravila gospa Katjuša z Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Podala nam je še nekaj informacij, dobili smo majčke. Postregla nas je s kavico in vodo. Hinko in Jasmina sta pomagala razstaviti naše izdelke. Ponosno in zadovoljno sta predstavljala naše delo in sam center. Obiskala nas je naša gospa direktorica, Breda Božnik. Bili smo zelo veseli. Popoldne se nam je pridružila ministrica za

delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, gospa Anja Kopač Mrak. Zelo smo bili ponosni na njo, saj smo se z njo lahko slikali. Hinko in Jasmina pa že imata slike za spomin. Tekom dneva so se odvijale različne ustvarjalne delavnice za otroke. Program bazarja so popestrili glasbeni in plesni nastopi. Osrednje aktivnosti so potekale na promocijskih in prodajnih stojnicah. Dan nam je minil hitro. Domov smo se vračali z lepimi vtisi.

Karmen Kugler,
varuhinja

PROMETNA VARNOST V CUDV DOBRNA

V CENTRU ZA USPOSABLJANJE, DELO IN VARSTVO DOBRNA SE ZAVEDAMO, DA JE PROMETNA VARNOST OSEB Z MOTNJO V DUŠEVNEM IN TELESNEM RAZVOJU EDEN KLJUČNIH DEJAVNIKOV, NA KATERE MORAMO MISLITI OB SOCIALNEM VKLJUČEVANJU SVOJIH UPORABNIKOV. **V**SAKODNEVNE AKTIVNOSTI, KOT SO ODHODI NA DELO, SOCIALNO UDEJSTVOVANJE ZA NAMENE KVALITETNEGA PREŽIVLJANJA PROSTEGA ČASA TER AKTIVNOSTI, KI SO V PRID ZDRAVEMU ŽIVLJENJSKEMU SLOGU, POMENIJO TUDI AKTIVNO UDELEŽBO V PROMETU NA DNEVNI RAVNI. **V** SODOBNEM SVETU POVZROČA TAKŠNA UDELEŽBA NESREČE Z ŽIVLJENJSKO NEVARNIMI IZIDI, ZATO SMO V ZAČETKU LETA **2017** NA POBUDO DIREKTORICE, GOSPE **BREDE BOŽNIK**, ZASNOVALI PROJEKT **PROMETNA VARNOST V CUDV DOBRNA**. IZVAJANJE PROJEKTA PREDSTAVLJA PREVENTIVNE UKREPE PRI ZAGOTAVLJANJU VARNOSTI TAKO NAŠIH UPORABNIKOV KOT TUDI ZAPOSLENIH.

Tako smo v začetku letošnjega šolskega leta zavihali rokave in resno pristopili k uresničevanju zastavljenih ciljev. V ta namen smo v septembru pripravili Dan prometne varnosti, ki je poleg izobraževanja za naše uporabnike uresničil tudi želje po zabavi. Uporabniki so tako spoznali interventna vozila z vso pripadajočo opremo, se dobro spoznali z delom policista, reševalca, gasilca in se tudi preizkusili v vožnji avtomobila! Prav vsi pa smo se zelo nasmejali ob preizkušanju motoričnih sposobnosti, ko smo si naredi očala, ki simulirajo alkoholiziranost. Navkljub slabemu vremenu v preteklih dneh je ta dan na nas posijalo sonce in nam omogočilo, da je prvi

Dan prometne varnosti v CUDV Dobrna minil v veselem vzdušju! S soncem v roki pa so sodelovali tudi požrtvovalni gasilci PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA DOBRNA, strogi POLICISTI PP CELJE ter VODJA REŠEVALNE POSTAJE ZD VELENJE, g. Ločičnik. Volan avtomobila nam je zaupljivo odstopil VODJA IZOBRAŽEVANJ V CENTRU VARNE VOŽNJE LJUBEČNA, g. Božnik, z obiskom pa nas je pogostil tudi LEGENDA AVTOMOBILIZMA, nekdanji dirkač in danes velik zagovornik varne vožnje, g. Brane Kizmič. Gospod Kizmič izvaja trening varne vožnje v Ljubljani že od leta 1994 in se predvsem posveča vzgoji mladih voznikov. Na tem mestu se vsem, ki so nam ta dan omogočili, iskreno zahvaljujemo!

Čeprav je bil dan še tako pomemben, pa vseeno pomeni le delček celotnega projekta, ki mu v zavodu namenjamo čas. Naši zaposleni so že v lanskem letu pristopili k izobraževanju, ki smo jih namenili prav njim kot voznikom, staršem, spremljevalcem in učiteljem naših uporabnikov ter v splošnem stalnim udeležencem v prometu. V pomladnih dneh načrtujemo tudi popestritev s preizkušanjem voznških sposobnosti v centru varne vožnje za zaposlene.

Seveda pa največ pozornosti pri izvajanju projekta namenimo svojim uporabnikom. Zanje smo pripravili učne načrte, prilagojene glede na njihove sposobnosti, ki jih od začetka šolskega leta tudi redno izvajamo – nekaj v učilnici, nekaj praktično na cesti. Pridružujemo se akcijam, ki spodbujajo varno udeležbo v prometu, nekateri pilimo osnovna pravila pešačenja, drugi nadgrajujemo svoje znanje z osvajanjem najtežjih prometnih predpisov. V sklopu projekta je nastal tudi prvi Načrt šolskih poti, namenjen tako samostojnim uporabnikom kot tudi zaposlenim – spremljevalcem, ki nesamostojne uporabnike redno spremljajo v prometni udeležbi. Komaj čakamo toplejše dni, ko se bomo lahko redno udeleževali prometa na Dobrni ter tudi vas, občane, ki budno pazite na naše prometne spodrsjlaje, povabili na partijo prometnega »Človek, ne jezi se«! Do takrat pa vas veselo pozdravljamo in se vam zahvaljujemo za vso skrb, ki jo namenjate naši varni prometni udeležbi!

CUDV DOBRNA VAM ŽELI VARNO POT!

Katja Prevoršek,
vodja projekta Prometna varnost

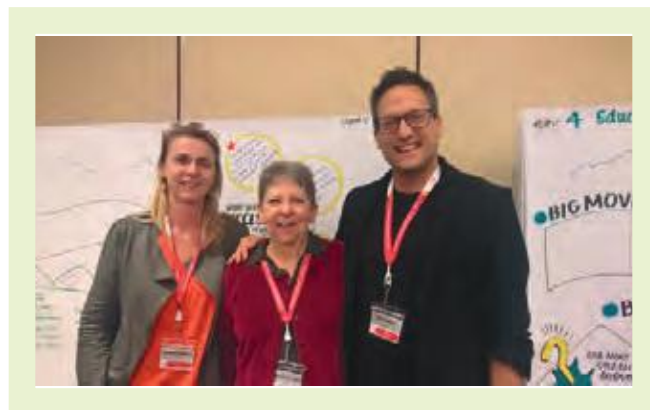

SVETOVNI ZDRAVSTVENI VRH ZA INKLUZIVNO STRATEGIJO ZDRAVJA V WASHINGTONU

Na povabilo mednarodne organizacije Specialna olimpiada sem se konec oktobra 2017 kot vodja oddelka medicinske rehabilitacije in v vlogi kliničnega svetovalca za fizioterapevtski program v Specialni olimpiadi: Evropa Evrazija udeležil svetovne konference na temo inkluzivnega zdravja. Sodobna družba se sooča z izzivom, kako ranljivi skupini prebivalstva odraslih oseb z intelektualno motnjo v procesu staranja zagotoviti ustrezno podporo pri izboljšanju telesne pripravljenosti in kakovosti življenja. Ker se z napredkom biomedicine podaljšuje življenjska doba oseb z intelektualno motnjo in drugimi razvojnimi motnjami ter se pojavljajo zgodnje, s starostjo povezane spremembe zdravja, se moderna družba sooča z izzivom, kako tej ranljivi skupini prebivalstva v procesu staranja zagotoviti ustrezno podporo in kakovost življenja. Tem temam je bila namenjena zdravstvena konferenca v Washingtonu, ki je potekala konec

oktobra 2017. V primerjavi z večinsko populacijo odraslih oseb se osebe z intelektualno motnjo in drugimi razvojnimi motnjami soočajo z zgodnjimi zdravstvenimi spremembami, povezanimi s staranjem, in imajo omejene možnosti dostopa do kakovostne zdravstvene oskrbe in storitev, prav tako imajo omejene finančne vire. Tako smo se s številnimi kolegi različnih zdravstvenih disciplin lotili priprave zdravstvene strategije za športnike specialne olimpiade. Kljub globalni širitvi

zdravstvenih programov SO in sprejetju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov se osebe z intelektualno motnjo širom sveta še naprej soočajo s hudimi kršitvami človekovih pravic, soočajo se s stigmo, socialno izolacijo in neenakostjo v zdravju. Prav tako se športniki specialne olimpiade Slovenije in drugod po svetu soočajo z razdrobljenostjo zdravstvenih storitev in omejenim usklajevanjem na različnih ravneh celostne oskrbe ter prav tako prihodnje dolgotrajne oskrbe. Specialna olimpiada v sodelovanju z drugimi partnerji razvija, izvaja in ocenjuje dejavnosti tehničnega sodelovanja na področju organizacije in razvoja sistemov kakovostnih zdravstvenih storitev, da bi zadovoljila številne zdravstvene potrebe ljudi s posebnimi potrebami. S skupnimi močmi smo pripravili novo strategijo vključujoče zdravstvene politike in opredelili ključne strateške usmeritve in ukrepe, da bi dosegli svoj cilj – 100 zdravih skupnosti (ena od njih je že Slovenija) in 11 milijonov ljudi z intelektualno motnjo z izboljšanim dostopom do zdravstvenih storitev do leta 2020. Strategija združuje resurse za krepitev zmogljivosti za sodelovanje in naslednje korake za krepitev organizacijske usposobljenosti, učenje, medsebojni razvoj in sistemsko vodenje, da bomo res dosegli cilj – odlično zdravje atletov, poleg dobrih športnih rezultatov.

Mag. Tine Kovačič,
vodja OMR

TETKA JESEN

Muhasta jesen. Pa vendar. Ulovili smo še zadnje tople sončne dni in pripravili za nas že tradicionalno praznovanje jeseni. Mi temu rečemo kar Tetka jesen. Predpriprave: sprehodi in nabiranje storžev, želoda, listja, vejic, mahu in še česa. Ja, pa seveda – kostanja!

Letos smo pripravili jesensko praznovanje na temo starih, že skoraj pozabljenih iger ... Pa pojdimo lepo po vrsti. Na začetku se je seveda potrebno okrepčati. Tudi prazen žakelj ne stoji pokonci, gre tisti rek. Jabolčni zavitki, pite, ogromno sadja in toplega čaja. Močno je zadišalo še po kostanju, ki so nam ga pekli naši (beri: vedno nasmejani) hišniki, sami pa smo si na ognju pekli jabolka. Ampak ja, ni ga čez pečen kostanj. Omamen vonj je dopolnila še glasbena podlaga – vodja CUV, mag. Petra Žnidarčič, na klavirju in Žan Maček na kitari. Tako, sedaj smo začeli zares. Skakanje v žakljih. Kar nekaj dobre kondicijske pripravljenosti smo videli. No, pa tudi nekaj nerodnosti in padcev, predvsem pa veliko smeha. Gomitvist – ja, kako pa se že to gre? Gre, gre: prva, druga, tretja ... brez dotika, sonožno – je kar naporno. Tudi raketa. Metanje obročev na stožce. Tu pa je že potrebna natančnost. Pa tudi pri poligonu s strašili, da katerega ne podreš. Ročne spretnosti – več možnosti: gremo luščit fižol, ličkat koruzo. Lahko tudi likovno ustvarjati ali pa zgolj tipat naravne materiale. Skratka, za vsakega nekaj. Največ je vedno seveda navijačev. Za tisto pravo domače vzdušje smo jih posedli kar na kocke sena. Nanje smo postavili še lesene plošče za igro s kamenčki »tri v vrsto«. Na koncu pa: vlečenje vrvi. Same mišice. Saj ne veš, za koga bi navijal, na koga staval. Pridružili smo se še zaposleni. Borba do konca – četudi v upanju, da nasprotniki ne opazijo, da si »slučajno« privezal svoj konec vrvi okoli drevesa. Ja, no, poskusiti ni greh. Nato pa vsi v smeh.

Skratka, dopoldan smo preživeli v prijetnem druženju, ob odlični hrani in pijači, igrah, predvsem pa dobri volji. Včasih je potrebno malo, da nam je lepo. Da nam energijo za naprej, nas še bolj poveže med seboj.

Cirila Rozman,
razredničarka

SLOVENSKI ZAJTRK V CUDV DOBRNA

Tudi v CUDV Dobrna smo si 17. 11. 2017 privoščili tradicionalni slovenski zajtrk. Do sitega smo se najedli domačega kruha, pečenega v pravi kmečki krušni peči, meda, masla in mleka. Na koncu smo si privoščili še jabolko. Sladkali pa se niso samo uporabnice in uporabniki, temveč smo se jim pridružili tudi vsi zaposleni. V prijetnem vzdušju smo poklepetali, se nasmejali in prisluhnili petju uporabnikov in uporabnic. Za sodelovanje smo prejeli tudi priznanje in pohvalo ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, gospoda Dejana Židana.

Vesna Žerjal,
socialna delavka

ŽIVOBARVNA JESEN

V OKTOBRU SMO IMELI PRAZNOVANJE PISANE JESENI. ORGANIZIRANE SO BILE RAZNE DELAVNICE. LUŠČILI SMO FIŽOL TER SPOZNAVALI JESENSKE PLODOVE. UDELEŽILA SEM SE DELAVNICE LUŠČENJA KORUZE IN TISKANJA Z ŽIGI. NATISNILA SEM SVOJE IME IN DATUM. PRI TEM MI JE POMAGALA UČITELJICA HELENA. PEKLI SMO KOSTANJ IN JABOLKA. KUCHARICE SO NAM SPEKLE SLASTEN JABOLČNI ZAVITEK. FANTJE SO PRIBILI ŽEBLJE V KARTONSKI TULEC, KI SMO GA NATO POBARVALI. IZ NJEGA SMO NAREDILI PALICO ZA DEŽ, KI JE NAMENJENA SPROŠČANJU.

IMELI SMO ŽIVO GLASBO. NA KLAVIR JE IGRALA PETRA, NA KITARO PA ANDREJ. BILI SMO RAZIGRANI IN DOBRE VOLJE. MED SEBOJ SMO SE VELIKO DRUŽILI.

SARA,
UPORABNICA

V KINO

V sredo, 19. novembra, smo se skupina uporabnikov posebnega programa CUDV Dobrna odpravili na potep v Celje.

Tam smo si v kinematografu ogledali slovenski film Milice 2, ki naj bi bil primeren za šolske predstave vse do najnižjih razredov. Film nagovarja k ustreznemu odnosu do vsega, kar nam plasirajo mediji, k razmisleku, koliko je resnice v medijih ter tudi, ali so stvari, ki se nam dogajajo,

dejansko takšne, kot si mislimo, da so. Da pa so bili ob ogledu filma zadovoljeni vsi »kriteriji«, smo si privoščili tudi »vedra« kotic, ki smo jih z užitkom in precej hitro pojedli. Ker je del učnega načrta tudi čim pogostejše vključevanje v okolje izven Centra, smo se po predstavi ustavili še v bližnjem lokalu, kjer se je po slanih kokicah prilegla še osvežilna pijača. Izlet smo zaključili polni dobrih, pozitivnih vtisov, pripravljeni na nove izzive in dogodivščine.

Anja Irmančnik,
vzgojiteljica

MAČEK ZA MAČKA PREJEL NAGRADO

Na 33. slovenskem knjižnem sejmu sem prejel nagrado za mlade lutkarje na natečaju Knjigovanje 2017. Izdelal sem stožčasto ročno lutko Mačka Murija. To je pravljica o črnem mačku iz Mačjega mesta, o njegovi prijateljici Muci Maci, o mačjem razbojniku Čombeju in drugih mačkah iz Mačjega mesta. Pisatelj Kajetan Kovič je v kratki zgodbi prikazal zanimiv mačji svet. Zakaj sem izbral ravno ta lik? Mačka Murija sem izbral zato, ker mi je ta lik zelo všeč, pa tudi zato, ker se sam pišem Maček. Nagrado so mi podelili v Cankarjevem domu, 22. novembra 2017. Kot zanimivost vam naj povem še to, da se tudi moja mentorica Helena piše Maček. Zahvaljujem se ji za vzpodbudo in podporo pri ustvarjanju.

Lepo vas pozdravljamo, trije Mački!

Žan,
uporabnik

CUDV DOBRNA S SVOJIM OBISKOM POČASTILA MINISTRICA, DR. ANJA KOPAČ MRAK

V CUDV Dobrna smo 29. novembra praznovali 10. obletnico selitve v nove prostore na Lokovini 13a. Dogodka se je udeležila častna gostja, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, dr. Anja Kopač Mrak. Ob obletnici življenja in dela v novih prostorih je poleg krajšega kulturnega programa in predstavitve novega promocijskega videa CUDV Dobrna potekala tudi otvoritev treh novih prostorov v Centru, ki jih je otvorila gospa ministrica. V Centru so na novo zaživel: hišna dnevna soba, terapijska igralnica in zunanji kotic za sproščanje. Nad novimi prostori je ministrica izrazila zadovoljstvo, saj bodo našim uporabnikom in uporabnicam omogočali boljšo kvaliteto bivanja in ustvarjanja. Prav tako je čestitala zaposlenim za dobro dosedanje opravljanje dela ter nam zaželela uspešno in srčno delo z našimi uporabniki še naprej. Dodala je še, da center, kot je CUDV Dobrna, kaže na razvitost družbe, lokalnega okolja in predvsem na odnos skupnosti do posebej ranljivih skupin prebivalstva. Tak korak je tudi korak k ozaveščanju in manjšanju stereotipov o institucionalnem varstvu ljudi s posebnimi potrebami.

Zaposleni in uporabniki CUDV Dobrna se ji še enkrat zahvaljujemo za obisk in izkazano priznanje.

Tim CUDV Dobrna

DESETA OBLETNICA BIVANJA V NOVIH PROSTORIH

Uporabniki in zaposleni v CUDV Dobrna smo v lanskem letu beležili 10. obletnico bivanja in delovanja v novih prostorih na lokaciji Lokovina 13, Dobrna.

V ta namen smo v novembru pripravili svečano slovesnost, združeno z dnevom odprtih vrat. Tako uporabnikom kot zaposlenim je bilo v veliko veselje in čast, da se nam je na ta, za nas tako pomemben dan na naši slovesnosti pridružila in nas počastila s svojo prisotnostjo tudi ministrica MDDSZ in enake možnosti, dr. Anja Kopač Mrak.

Gostje so bili deležni kulturnega programa, prikaza dela in življenja v Centru, druženja z uporabniki in hišne pogostitve.

V počastitev obletnice smo slavnostno otvorili:

- hišno dnevno sobo (projekt je namenjen druženju uporabnikov in njihovih staršev),
- kotichek za umirjanje v naravi z zvoki iz narave (projekt lesene hiške iz donacijskih sredstev) in
- terapevtsko igralnico,

predstavili pa smo tudi svoj lasten promocijski filmček.

V veliko odgovornost in ponos nam je bilo, da smo se lahko predstavili, da smo lahko pokazali, kdo smo, kaj počnemo in kaj zmoremo, z ministrico pa smo lahko podelili svoje sanje, svoje skrivnosti in tudi svoje radosti.

Vesna Žerjal,
socialna delavka

DAN ODPRTIH VRAT »SKOZI ČAS«

VSako leto na široko odpremo vrata za vse, ki želijo pokukati v naš vsakdan, naše delo in življenje v CUDV DOBRNA.

To je dan, ki ga imenujemo dan odprtih vrat. Saj ne, da bi drugače bili obiskovalci nezaželeni, nasprotno, vedno so dobrodošli, da se z nami pogovorijo in družijo. Ampak na ta dan vedno pripravimo nekaj prav posebno zanimivega. Letos je bil dan odprtih vrat še prav poseben, saj ga že okroglo deseto leto pripravljamo v svoji »novi« hiši. Tako je bilo pestro in zgodilo se je precej zanimivih in za nas, ki tu bivamo, pomembnih stvari. Na ta dan smo svečano otvorili novo hišno dnevno sobo za druženje naših uporabnikov z njihovimi starši in svojci, novo terapevtsko igralnico, kotiček za sproščanje v naravi, sredi katerega stoji lesena vrtna hiška, omamno dišeča po svežem lesu in domače izdelave. Prijazno se je na naše vabilo odzvala ministrica dr. Anja Kopač Mrak in otvorila vse za nas zelo pomembne pridobitve.

To pa še zdaleč ni vse! V okviru svečanega programa smo vsem obiskovalcem predstavili svoj novi promocijski film. To je film o življenju in delu vseh, ki tu živimo, delamo, se učimo.

Za popestritev dopoldneva smo za učence in obiskovalce pripravili tudi obvezne delavnice. Prva delavnica z naslovom »Slovenska krasilna umetnost« je tako učencem kot tudi obiskovalcem dala vpogled v našo kulturno dediščino, umetnost, ki je bila doma v vsaki stari hiši. Vsi so se lahko tudi preizkusili v ustvarjanju tako na papir kot tudi na lesene predmete.

Druga delavnica »Svet skozi čas« je bila hkrati predstavitev dela z interaktivno mizo. V okviru te delavnice so lahko vsi udeleženci sedli za interaktivno mizo, igrali različne igre, raziskovali, ugibali, spraševali in se mnogo novega naučili o svetu, kakršen je bil, in svetu, kot ga poznamo.

Tretja delavnica je bila namenjena izvedbi najrazličnejših poskusov, zanimivih tako za otroke kot tudi za starejše. Obiskovalci so izvedeli, kako

narediti lava svetilko, kako spraviti trdo kuhano jajce v steklenico, kako enostavno narediti nešteto mehurčkov, počiti balon brez igle, ga napihniti, brez da bi pihali vanj, in še mnogo, mnogo zanimivih reči.

Na naslednji šiviljski delavnici smo predstavili svoje vsakdanje zaposlitve. Trenutno je to pretikanje prtičkov, šivanje gumbov in šivanje škornjev iz blaga. Škornji so izjemno pomembni! Kam bi nam le dobri mož dal darilce, če ne v pripravljen in na vidno mesto nameščen škorenj.

Zadnja delavnica je bila pa pika na i. Tukaj so si obiskovalci lahko končno malo odpočili. Učenci so pripravili domač čaj, poseben, z našega vrta, za vse pa smo pripravili tudi domače piškotke. To je bil čas, ko so lahko za isto mizo sedli tako učenci kot tudi obiskovalci, si zaupali kašno nadobudno zgodnico in se skupaj nasmejali.

Tudi prihodnje leto bomo pripravili dan odprtih vrat. Povem vam, zanimiv bo! Kot sleherni doslej. Se vidimo ob letu osorej.

Jerneja Borovnik,
organizatorka dneva odprtih vrat

KOŠARKAR NAJ BO!

KLIC DOBROTE 2017

Tudi pri nas v CUDV Dobrna se lahko poleg mnogih drugih aktivnosti, ki jih izvajamo, pohvalimo še z eno. Imamo namreč lastno košarkarsko ekipo, ki nas je in nas tudi bo zastopala na še mnogih tekmah.

Fantje pridno trenirajo, med treningi pa vedno po televiziji navijajo za Gorana Dragiča, Luko Dončiča, Gašperja Vidmarja in za ostale naše reprezentante. Za spodbudo in še večjo motivacijo smo jim pripravili presenečenje.

Ker je bil Goran Dragič nekaj prehlajen in ni mogel priti ☺, Luka Dončiča pa je bolela noga, se jim je na treningu pridružil malo višji občasni reprezentant Slovenije, ki se je po mnogih letih, preživetih v tujini, po lanskem letu, ko je bil kapetan KK Pivovarna Laško, vrnil nazaj v domače Celje, kjer nadaljuje z nastopanjem v domačem košarkarskem klubu. Matej Krušič je bil nadarjen rokometni vratar, a je prestopil v košarkarske vode. Med letoma 2004 in 2007 je bil član Tajfun, vmes pa je z reprezentanco do 20 let leta 2006 osvojil bron na EP v Turčiji. Krušič je potem igral za Helios, Slovan, Aris, Huesco, Grosuplje, Prago in Zlatorog.

V naši telovadnici je z nami delil par trikov, pokazal potezo ali dve iz košarkarskega parketa, povedal nekaj anekdot iz svojega življenja kot profesionalni košarkar, povedal, da ima na Facebooku Gorana Dragiča za prijatelja, da se poznata, da pa je za Dončiča nekoliko prester in z njim v reprezentanci Slovenije ni zaigral. Naši ekipe pa je po koncu druženja zaželel še mnogo zadetih košev in športnih uspehov.

Matej Hartman,
varuh

V sredo, 29. 11. 2017, si je več kot 50 uporabnic, uporabnikov in zaposlenih ogledalo generalko koncerta Klic dobrote. Zahvaljujemo se Karitasu za donirane vstopnice in gospodu Dušanu Skutniku, ki nas vsako leto pelje na to prireditev. Letos smo lahko omogočili ogled koncerta tudi uporabnicam, ki so na vozičkih. Hvala!

Vesna Žerjal,
socialna delavka

KONTROLNA PRESOJA MODELA E-QALIN V CUDV DOBRNA

CUDV Dobrna je februarja 2016 prejel certifikat kakovosti po modelu E-qalin. Certifikat velja 3 leta pod pogojem, da uspešno opraviš vmesno kontrolno presojo. V Centru smo imeli 6. 11. 2017 kontrolno presojo modela E-qalin. Namen presoje je bil ugotoviti in preveriti, kako model E-qalin deluje v obdobju po prejemu certifikata. Presoja je potekala po vnaprej izdelanem planu, ki je bil v celoti realiziran. Presoja je opravil gospod Andrej Tumpej, vodilni presojevalec Bureau Veritas. Dovolite, da del poročila, ki smo ga prejeli po uspešno opravljeni presoji, delimo z vami. Gospod Andrej Tumpej je v poročilu med drugim zapisal tole: »Splošna ugotovitev in zaključek kontrolne presoje je, da

model kakovosti E-Qalin V CUDV Dobrna deluje dobro, brez prekinitev, da je dobro sprejet pri vseh strukturah in delu uporabnikov storitev, ki so v izvajanje modela aktivno vključeni na različne načine. Center je bil na izvedbo kontrolne presoje zelo dobro pripravljen in bi lahko služil kot primer dobre prakse vsem ostalim ustanovam. Po uvodnem pogovoru z direktorico, ki podpira model E-Qalin in njegov nadaljnji razvoj, so bila z vodjo kakovosti, ob aktivnem sodelovanju zaposlenih, sistematično pregledana vsa priporočila certifikacijske presoje, prav tako pa tudi delovanje skupin in obravnavane vsebine med obema presojava.«

Na tem mestu se zahvaljujem direktorici, gospe Bredi Božnik, vsem uporabnikom, zaposlenim, staršem, svojcem in lokalni skupnosti za sodelovanje, podporo in pomoč pri pripravi na presojo in za aktivno sodelovanje na presoji. Hvala!

Vesna Žerjal,

vodja kakovosti v CUDV Dobrna

PROMOVIDEO CUDV DOBRNA

Začetek, kot vsak na februarско meglen in mrzel dan. Sestanek v knjižnici, par čačk na papirju, nejasen prvi kader in pet razgretih glav. Pa smo začeli.

Film, oddaja, dokumentarec, risanka, morda kar cela serija? Za nekaj se je treba odločiti. Pa smospet razmišljali. Kak teden. Saj bi šlo hitreje, ampak so Milena, Urška, Cirila in naša producentka direktorica Breda kar naprej iskale izgovore, da morajo še malo razmisliti. Jaz sem medtem že štirikrat napolnil baterije kamere, dokler se lepega nemeglenega dne le ni zgodil začetni glas: »In AKCIJA!«

Začeli smo ustvarjati svoj PromoVideo ali promocijski spot svojega Centra. Kakorkoli.

Milena je prevzela vlogo scenarista in skrbela, da so kadri izgledali točno tako, kot sta jih Urška in Cirila zapisali v snemalno knjigo, in da je bila glasba prava. Zraven je skrbela še za ISO in zaslonko, medtem ko sta Urška in Cirila tekali naokoli, iskali predmete za sceno ter obveščali vse po vrsti, kje smo in kdaj pridemo. Hkrati sta pripravljali še snemalni dnevnik in izrisovali posebne efekte. Gospa Breda nas je vsake toliko malo povprašala, kako nam gre, nam pošiljala tekste, načeloma pa nam je popolnoma zaupala in če bi bil takrat Nina Pušlar, bi zapel: »To mi je všeč.«

Jaz pa kakor po navadi. Stal sem za gumbom »record« in čakal, da so vse tri dale znak in zavpile: »In AKCIJA!« Takrat sem pritisnil rdeč gumb in ko so vpile »CUT«, sem ga še enkrat pritisnil. To je bolj ali manj vse, kar sem počel. Včasih sem za šalo rekel: »Še enkrat,« da je bilo bolj napeto in bolj podobno tistemu, kar sem videl na televiziji.

Tako so tekli dnevi in tedni in na koncu meseci. Jaz sem pridno pritiskal gumb, ostale pa so kot navite tekale okoli in opravljale vse ostalo. Kadri so se zlivali, scene menjavale, prehodi pa ... No, tu se moram pa vsaj malo ustaviti. Prehodi, no, ti so pa vzeli največ časa. Kako priti od scene morja do scene E-Transformerja? Kako iz kuhinje priti na praznovanje rojstnega dne? No, prav ta zadnja je lahka. Kaj pa od scene bivalna enota v knjižnico in potem na morje? No, vidite, da ni prav enostavno. A ker so bile punce polne idej, sem jaz samo pridno pritiskal gumb in so se vsi kadri zlili na svoje mesto. Kakorkoli. Samo snemanje je minilo in potem smo

se ob popoldnevih zapri v mojo klet, kjer smo vse te »puzzle« zmontirali v celoto.

Jaz sem tukaj kar dobro prišel skozi. Spet sem načeloma samo sedel pred ekranom in poslušal: »Tu odreži, to izbriši, to pobarvaj, tole tu pa obrni na glavo in prilepi čez kak srček.« Pa sem vse to lepo pridno počel in je bil mir. Veste, jaz sem se nekaj naučil. Če imaš ob sebi več kot dve punc, potem bodi nekako pohlevno tiho in samo kimaj. Ko pa odidejo, pa naredi malo po svoje. Ta recept sem vseskozi ponavljal in me niso ulovile.

Skoraj leto je bilo naokoli, posneli smo skoraj vse aktivnosti v Centru, pravim skoraj, ker so se od zadnjega reza pojavile še vsaj štiri, ki bi jih bilo super vključiti v video. Ampak deseta obletnica je bila tukaj in čas je naredil svoje. Pravzaprav, če bolje pomislim, bi se ta PromoVideo lahko imenoval kar »Never Ending Story«. Skoraj vsak dan se pri nas zgodi nekaj, kar bi bilo vredno vključiti v spot.

To je to, kakor radi rečemo. Posneli, zapakirali in predstavili smo utrinke svojega dela v Centru.

Kljub od pritiskanja razbolelemu prstu sem se potrudil vnesti še svoje videnje vsega. Verjamem pa, da si bo vsak gledalec v teh osemnajstih minutah ustvaril svoj pogled. Pogled nekega časa, ki preneha valovati, ko punce zavpijejo »CUT«. Ostanajo samo prehodi, vredni naših misli, da so nekje ljudje, ki jim ni težko biti.

Robert Klopčič,
soustvarjalec PromoVidea

BOŽIČKI NA MOTORJIH

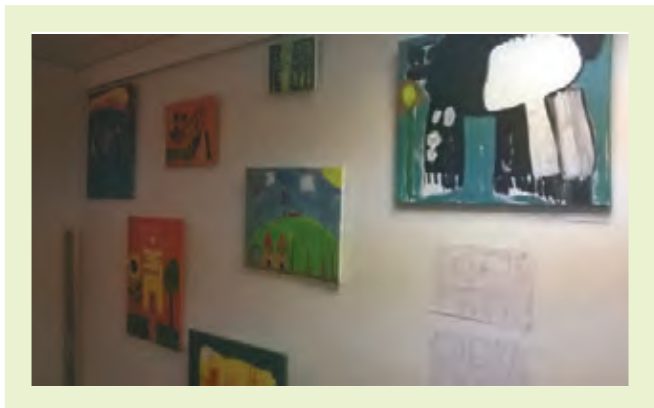
OBISKALI SO NAS BOŽIČKI NA MOTORJIH IN NAM POPESTRILI ZIMSKO POPOLDNE. RDEČI MOŽJE SO PREPLAVILI NAŠE DVORIŠČE, NAM ZAIGRALI IN RAZKAZALI SVOJE JEKLENE KONJIČKE. ZA PRIJAZNO GESTO IN SODELOVANJE PRI IZVEDBI HUMANITARNEGA DOGODKA SE ZAHVALJUJEMO MOTORISTOM, ČLANOM ZMKS.

Tim CUDV Dobrna

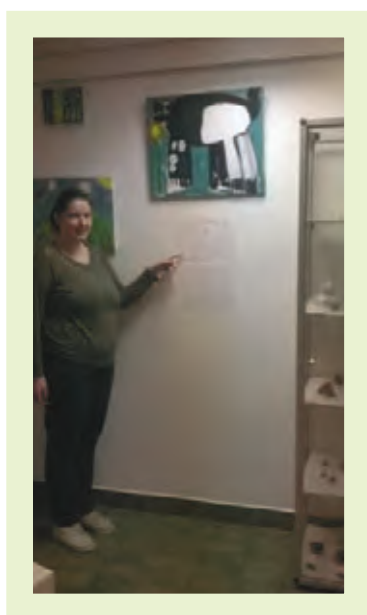

KULTURA - MEGLENA IN SLADKA

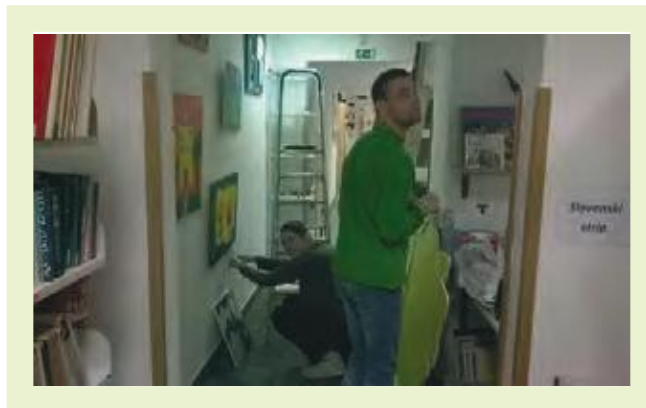

Bil je en mrzel meglen dan. Ravno pravšnji za obisk prestolnice, sem pomislila. Saj veste, Ljubljana = megla.

Previdno smo zložili pripravljene umetnine v avto in se odpeljali kulturi naproti. Namen obiska prestolnice je bil postavitve razstave del naših učencev v Knjižnici Jarše, kamor so nas prijazno povabili. Sicer pa v knjižnici svoje izdelke predstavlja mo že vrsto let in z njimi odlično sodelujemo.

Pripeljali smo se med gromozanske bloke in otovorjeni s svojimi dragocenostmi prišli pred knjižnico. Na prvi pogled ni bila videti nič posebnega. Stopnice, ki vodijo v klet neskončno velikega bloka, napis Knjižnica Jarše, rumena ograja. Ampak ko je knjižničarka odprla vrata, sta megla in hlad izginila. Knjige levo, knjige desno, knjige vsepovsod. Želja po postavitvi razstave je v hipu izginila. Učenci so si zaželeli pregledati kup knjig in knjižničarka jim

je seveda z veseljem ustregla. Sama pa sem bila postavljena pred velik izziv: kako sedaj učence pripraviti k sodelovanju pri postavitvi razstave. Rešitev: vsakdo pomaga deset minut, nato se lahko posveti knjigam in poteši svojo radovednost. Zabijali smo žeblice, vozlati vrvce, primerjali postavitve, gledali na eno in gledali na drugo oko. Vse je bilo ravno, vse slike so se lepo videle, male plastike so bile primerno razporejene, prilepili smo še napise in konec! Navkljub pozornosti, usmerjeni v knjige, smo postavili odlično razstavo. Pripravili smo pravo malo likovno poslastico za vse obiskovalce knjižnice.

K vsaki pravi razstavi spada tudi pogostitev. Pripravila nam jo je prijazna knjižničarka. Nekaj sladkega in sok, in smo svečano otvorili svojo prvo veliko razstavo v veliki Ljubljani. Vse smo ovekovečili s fotoaparatom, da bomo lahko čez leta uživali v lepih spominih.

Ob vračanju pa smo na pravo kulturo kar malo pozabili ter zavili na gromozanske krofe. No, v lokalu smo se prav kulturno obnašali. Res se ne bi spodobilo, da bi tistim, ki niso mogli z nami, prinesli kozarec prave ljubljanske megle, smo jim pa lahko prinesli nekaj slajšega: krofe. In zgodbe.

Jerneja Borovnik,
razredničarka

V PRIČAKOVANJU VESELEGA DECEMBRA

Šele dobro smo zakorakali v novo šolsko leto, a priprave na praznovanja v decembru so že tu. Niso tako redke prodajalne, kjer že v oktobru ponujajo raznovrstne okraske za prihajajoči čas prazničnega decembra. Mnenj o časovni ustreznosti ponudbe bleščečega okrasja je toliko, kolikor nas biva na tem planetu.

Tudi naš organizacijski tim je staknil glave že v oktobru, kajti možiček v rdeči obleki je v decembrskem času zelo zaseden. Veliko otrok in še več želja. Ampak mi se ne damo in nemudoma sklenemo z njim dogovor, da se srečamo v zadnjem tednu decembra. A do takrat je še daleč, daleč. Pred prihodom Božička pa si bomo december popestrili še z drugimi prireditvami.

V prvem decembrskem tednu smo v Centru izdelali različne okraske, s katerimi so naši učenci in odrasli uporabniki okrasili bivalne enote in učilnice. Ustvarjalnost in kreativnost ne poznata meja in vsak prostor je bil unikat. Prav tako okrašene smrečice.

Tudi pred Centrom smo postavili smrečico, ki nam jo je pripeljal gospod Jože, mož naše sodelavke Andreje. Hišniki in naši fantje so se morali kar potruditi, da so jo postavili. Okrasili so jo s tisoč lučkami. Nekoliko bolj slavnosten prižig lučk smo pripravili na predvečer Miklavževega prihoda. Pripravili smo kratek glasbeni program. Z živo glasbo sta nas razveselila naš učenec Žan in vzgojiteljica Anja. Bilo je lepo, čeprav je bil mrzel zimski večer in nas je kar zeblo v roke. Kar brez skrbi,

ob tako okusnem čaju, ki so ga za nas pripravile naše kuharice, je mraz čisto nepomemben. Dobre volje smo se razšli z mislijo na naslednje jutro, ko nas bo obiskal Miklavž.

Mislim, da smo vsi malo bolj nemirno spali, ker pričakovanje kar ne da miru. Miklavž je obiskal vse uporabnike v našem Centru in Dnevnem centru Celje ter razdelil sladke dobrrote. Na obrazih uporabnikov pa so bili izrazi veselja in navdušenja, pa tudi takšni malo bolj zaskrbljeni in previdni.

V drugem tednu je bilo spet živahno in pestro - praznični ples z živo glasbo v glasbeni izvedbi Anje in Robija. Telovadnica je postala prava plesna dvorana z utripajočimi lučmi in živahne melodije so prepričale še tiste redke opazovalce, da so se zavrteli. Še nekoliko utrujeni od plesnih korakov smo se že naslednji dan pustili začarati in očarati čarovnijam čarodeja Andreja.

Čas beži in smo že v tednu pred prazniki. Še zadnji popravki smrečice v telovadnici in že je tukaj Božiček s svojimi pomočniki. Iskriv, hudomušen in prijazen mož je najprej obiskal uporabnike iz enote odraslih. Ti so mu pripravili prijetno presenečenje, saj so pogumno pokazali svoje pevsko znanje. In presenetili ter navdušili so tudi nas zaposlene. Božiček je odprl svojo skrinjo z zlatniki in jih podelil z njimi. V drugem delu je Božiček obdaril in s svojim prihodom razveselil še mlajše uporabnike in otroke zaposlenih. Pevskih zvezd je bilo toliko, da jih kar ne moremo prešteti in Božičkovi cekini so kar hitro kopneli. Darila so navdušila, ker so bila res čudovita. Za zaključek še sladki mafini in čaj.

Ni še konec, ne, ne. Naslednji dan so nas obiskali Božički na motorjih. To pa je bilo nekaj za oči. Najpogumnejši so sedli na motorje in preverili, kako delujejo.

Pred odhodom na božično-novoletne počitnice so nam naše kuharice pripravile slavnostno večerjo. Zaposleni so z uporabniki pripravili slavnostne pogrinjke in se skupaj povесelili v prazničnem vzdušju.

Ves mesec so uporabniki pekli pecivo in piškote, si pripravljali čajanke in si popestrili popoldneve s praznično glasbo. Nekateri so se odpravili na ogled prazničnih mest.

Sodelovali smo tudi pri okrasitvi smrečic v Centru Dobrne ter na božični stojnici.

Vsi skupaj - tako uporabniki kot tudi zaposleni - smo doživeli veliko lepih trenutkov, se družili in tako izražali medsebojno naklonjenost. In tako naj bo.

Mojca Trontelj,
logopedinja

STROKOVNA EKSKURZIJA – IZLET V AVSTRIJO

Preden v naših delavnicah pod našimi rokami nastanejo izdelki, ki jih kasneje prodamo, je potrebno nabaviti ustrezne materiale in orodja. Tudi to delo mora nekdo opraviti. Tokrat smo pri nabavi materialov v Avstriji pomagali Vida, Gabi, Suzana, Janez in Matjaž. 16. januarja smo se zjutraj iz delavnic odpeljali proti Avstriji, da bi v trgovini Ikea kupili materiale, ki jih tukaj nismo dobili ali pa so bili predragi.

To so naši vtisi s te poti:

Gabi: »Všeč mi je bilo, da smo šli skupaj v nabavo za delavnice. V Ikei imajo veliko stvari. Mi smo kupovali senčnike za luči, ki jih delamo na delavnici. Najbolj mi je bila všeč vožnja v Avstrijo.«

Vida: »Vse mi je bilo všeč. Kako smo kupovali. Silvo je računal, Ditka je pa plačala. Jedla sem krompirček. To imam najraje. V Avstriji sem pila vodo, ko smo šli nazaj, sem pila čaj, drugi pa kavo. Čaj je zdrav, kava pa ne tako.«

Suzana: »Fajn je bilo, super. Všeč mi je bilo, ker sem dobila svoj katalog za domov. Kupili smo vse, kar smo potrebovali. Peljali smo voziček. Super je bilo, ker sem se peljala s kombijem. Tam smo jedli dobre hrenovke za malico.«

Janez: »Bilo mi je všeč, užival sem. V trgovini sem srečal svojo teto Eriko. Bila je presenečena in vesela, ker smo se videli. V Ikei sem bil prvič. Bilo mi je všeč. Tam smo tudi jedli. Na kavo smo šli v Slovenskih Konjicah, kjer je doma moj brat Vili.«

Vida, Gabi, Suzana, Janez, Matjaž, Ditka in Silvo

KULTURNI DAN

V počastitev slovenskega kulturnega praznika smo tudi letos pripravili kulturni dan. Tokrat smo povabili člane Družinskega gledališča Kolenc. Uprizarili so gledališko predstavo Turjaška Rozamunda.

V svoji ponudbi so zapisali: »Turjaška Rozamunda je bila prelepa, toda zelo ošabna deklica. Dala je navdih za eno najlepših pesmi.' Tako s pripovedovanjem zgodbe začne Majeve babica. Kaj je to navdih? Kaj je to pesem? Kaj je to slikovitost? Kaj je to ljubezen? To so vprašanja, ki jih babici postavlja deček Maj, ki ga vse zanima. Pred nami se razvije napeta zgodba o življenju Ostrovrharja, Rozamunde in lepe Lejle. Skupaj spremljamo vse boje Turkov in v celoti doživimo Prešernovo pesnitev.«

S predstavo so nas navdušili. Igralci so vzpostavili čudovit stik s publiko in mislim, da nikomur ni bilo dolgčas niti za sekundo. Videli smo, da je mogoče tudi Prešernovo pesnitev, ki je v osnovi precej zahtevna, na lahkoten način približati vsem. S tem smo obeležili slovenski kulturni praznik. Nekateri bodo še prebirali Poezije, spet drugi bodo morda obiskali Vrbo ali si ogledali še kakšno kulturno ustanovo, tretji bodo razlagali staršem o kulturnem dnevu ...

In sporočilo predstave: Bodi to, kar si, samo ne bodi »važič/ka«. Notranja lepota je pomembnejša od zunanje.

Pa še res je. In kot je rekel že Mali princ: »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.«

mag. Maja Godec,
organizatorka prireditve

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

**ZIMSKE RADOSTI NA BELIH
STRMINAH NAŠE DOBRNE.**

Simon Krajnc,
računalničar

OBISK ŠTUDENTOV IN PREDSTAVITEV FILMA MOJA ZGODBA

Odzvali smo se vabilu profesorice dr. Erne Žgur, da študentom predstavimo film *Moja zgodba*.

Direktorica Breda Božnik nam je odobrila obisk in vodja Darja Drobne Gačnik je organizirala vse potrebno, da smo se lahko na prav lep sončen zimski dan odpravili proti Ljubljani.

Tako smo se dvajsetega decembra odpravili z uporabniki Aljažem, Ino, Luko in Nino. Obiskali smo študente 3. letnika specialne in rehabilitacijske pedagogike na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Že drugo leto zapored smo jim predstavili film *Moja zgodba*.

Razrednik in glasbeni pedagog Boris Holešek nas je varno pripeljal do Kardeljeve ploščadi 16 in nas v kavarni Pedagoške fakultete razveselil, s kavo seveda. Pogovarjali smo se in priklicali spomine na nastajanje filma. Jaz vedno znova z zares velikim zanimanjem poslušam pripovedovanje, saj nisem sodelovala pri nastajanju filma, z veseljem pa sodelujem pri predstavitvi uporabnikov in njihovih zgodb.

Profesorica nas je sprejela in nas skupaj s študenti odpeljala v predavalnico. Po uvodni predstavitvi smo študentom predvajali film, po projekciji pa so Aljaž, Ina, Luka in Nina z nami delili svoje izkušnje in občutke iz svojega življenja nasploh ter svoje doživljanje na snemanju filma. Odgovarjali so na vprašanja študentov.

Na koncu se nam je profesorica v imenu vseh študentov ter seveda tudi v svojem imenu zahvalila za obisk. Po njenih besedah so naši uporabniki s svojo neposrednostjo pripravili zelo prijetno predstavitev o svojem življenju. Čeprav se študentje srečujejo z različno ciljno populacijo oseb

s posebnimi potrebami, je neposreden stik vedno najbolj pristen ter dobrodošel.

Vsem nam je zaželela vse dobro in nas ponovno povabila na obisk in predstavitev filma tudi prihodnje leto.

Helena Maček,
likovna pedagoginja

PUSTOVANJE V CELJU

Kaj imajo skupnega dimnikarji, snežaki in TV ekrani? To je pustno rajanje na Dnevnom oddelku v Celju.

Po naših hodnikih se je odvila prava pustna povorka.

Dimnikarji so svojo srečo delili naokrog in zato smo jim še danes hvaležni.

Da pa je bila zima taka, kot mora biti, so poskrbeli snežaki.

Ker k zimi spada tudi sedenje pred TV ekrani, so nam to omogočili televizorji in daljinci. Predvajali so nam programe, ni manjkalo ne joka ne smeha. Pa krofov seveda tudi ne!

Tim dnevni Center Celje

BIL SEM HULK

Za pusta sem bil na pustnem rajanju. Tam sem rajal in plesal v zeleni maski in zeleni vrečki.

Kot Hulk sem izgledal strašansko in zato sem tudi malo strašil.

Matej,
uporabnik

PUST

Za pusta si želim biti kavboj. Imam klobuk, kavbojke, belo srajco z gumbi, suknjič, pištolo, puško, rjav pas, tok, laser, rdečo ruto, ruto z belimi pikami. Na suknjiču ima kavboj zvezdo. Kavboj ima ob kavbojkah zavezano belo srajco. Kavboj zna tudi plesati kavbojski ples. Kavboj ima tudi konja, na pasu ima zvezdo in različne znake. Kavboj ima na ramenih in po telesu tatuje. Kavboj ima na klobuku vrv, da lahko da klobuk za hrbet. Kavboji se tudi borijo z Indijanci, ko gredo v napad s konji. Ko imajo pravo pištolo in se jim približajo, začnejo streljati na Indijance, Indijanci pa imajo v rokah sulico in v drugi roki ščit. Kurenti imajo oblečeno ovčjo obleko, masko imajo iz ovčjega krzna, na obleki imajo kurenti obešene kravje zvonce, v rokah držijo ježevko. Masko imajo kurenti iz ovčjega krzna. Na rogovih imajo kurenti obešene razne barvne trakove. Kurenti imajo takšne barve trakov: rumene, zelene, bele, modre, rdeče. Kurent ima jezik rdeče barve. Kurent ima spodaj rdeče gamaše. Kurent ima pod gamašami črne čevlje. V roki drži na ježevki kurent robčke za srečo. Kurent dobi robčke od deklet. Kurenti odganjajo zimo. Kurenti prihajajo iz kraja Ptuj. Pomočniki kurentov so hudiči. Imajo vile. Kurenti morajo biti hitri pri odganjanju zime in so glasni s kravjimi zvonci, ki jih imajo obešene na obleki.

Alen,
uporabnik

ŠOLA SMUČANJA NA ROGLI V VSEH MOGOČIH VREMENSKIH POGOJIH

Letošnja šola smučanja je postregla s spoznavanjem smučanja v vseh mogočih pogojih. Tako so uporabniki začeli prvi dan v perfektnih razmerah. Sonce je sijalo, nebo je bilo brez oblaka in vidljivost tako dobra, da si lahko videl celo Slovenijo. Dobri pogoji so omogočali zelo hitro napredovanje, zato so uporabniki kmalu usvojili osnove smučanja in lahko smo se sproščeno vozili po najlažji progi. Kot da bi vedeli, kaj nas

še čaka v tem tednu, smo izkoristili prva dva dni in naredili največ, kar je bilo mogoče. Že naslednji dan nas je na vrhu Rogle pričakala tako gosta megla, da smo komaj videli prste pred seboj. Tudi tega se nismo ustrašili in smo se prilagodili takšnim razmeram. Naslednji dan je bil na vrsti preizkus v orkanskem vetru, a smo tudi ta dan preživeli z nasmehom na obrazu na smučišču. Ko smo mislili, da smo že vse doživeli, nas je zadnji dan pričakalo še močno sneženje in dvajset centimetrov na novo zapadlega snega. Tudi ta dan smo vztrajali

na smučišču z večkratnimi prekinitvami na toplem in šolo smučanja pripeljali uspešno, brez poškodb in z nasmehom na obrazu do konca. Sledila je še evalvacija dela ob sproščenem vzdušju in pici, ki je bila nagrada za uspešen trud v nemogočih razmerah. V šoli smučanja smo sodelovali štirje uporabniki in trije spremljevalci.

Andrej Pompe,
športni pedagog

EKOŠOLA, TO SMO MI

Odločili smo se, da podrobneje spoznamo električno energijo in ugotovimo, od kod le-ta pride do luči, televizije in vseh mogočih električnih aparatov. Pogovarjali smo se in odkrivali obnovljive vire energije, vrste prevozov in njihov vpliv na okolje. Lotili smo se tudi teme smeti v vesolju. Teme smo likovno podprli na ta način, da smo izdelali gromozanski plakat, pravzaprav dva. Pri ustvarjanju smo uporabili ogromno najrazličnejših materialov, ki smo jih našli

Ojoj, kaj nam je storiti? Seveda, smo pomislili, zakaj izdelkov ne bi osebno dostavili? Dobra ideja! Še nikoli nismo bili na sedežu Ekošole. In smo šli. Na sedežu Ekošole v Mengšu so nas nadvse prijazno sprejeli in nas bili prav zares veseli. Zaposleni so se z nami pogovarjali o vsem mogočem in tudi malce preizkušali naše znanje, zanimalo

v razredu in ki bi lahko drugače romali v koš. Sodelovali smo prav vsi, in to z veliko zagnanostjo, izjemnimi idejami, neverjetno domišljijo. Ob zaključku smo si svoje delo ogledali in bili z narejenim nadvse zadovoljni, se o temi pogovarjali, se pogovarjali o medsebojnem sodelovanju ter o prednostih skupnega dela in medsebojne pomoči. Potem se je pa zataknilo. Popolnoma smo pozabili, da je potrebno plakat poslati. Tako gromozanske kuverte nimajo. Hmm, če bi želeli izdelke natlačiti v rolo, bi se vse zmečkalo ali celo odpadlo.

jih je tudi naše razmišljanje in življenje v Centru. Tudi mi smo njih povprašali o vsem mogočem, veliko stvari nas je zanimalo. Čas je kar prehitro tekkel. Ob slovesu smo si obljubili, da se še vidimo, nato pa so nas presenetili z darilci, seveda, kot se za Ekošolo spodobi, z ekološkimi darilci, ki jih bomo lahko uporabljali tudi za naše nadaljnje učenje. Naš ekološko usmerjen izlet pa se je končal precej nezdravo, ampak koga briga. Na poti domov smo zavili z avtoceste in se ustavili na svetovno znanih in najboljših trojanskih krofih in tako izlet končali, kot se za vsak spodoben izlet tudi spodobi.

Jerneja Borovnik,
razredničarka

IGRAJ SE Z MANO, II. MEDNARODNI LIKOVNI NATEČAJ - BODI UMETNIK - SPOZNAVAM SVET

V torek zjutraj, 27. marca 2018, smo se uredili in šli na izlet. Odpeljali smo se v Slovenj Gradec. Ko smo prispeli na cilj, smo parkirali kombi in šli peš proti centru mesta. Ko smo prišli do Koroške galerije likovnih umetnosti, smo se fotografirali pri kipu konja in kipu koroškega slikarja Jožeta Tisnikarja. Oskar Kogoj je avtor bronastega konja, kipar Mirsad Begić pa je avtor portreta Jožeta Tisnikarja. Potem smo šli z Midhadom in učiteljico Heleno v galerijo, druga skupina pa je šla z učiteljico Jernejo po nakupih.

V galeriji smo bili razdeljeni v skupine, imenovali pa smo se po različni živalih.

Jaz sem bil v skupini žirafe, ki smo jih tudi ustvarjali. Izdelovali smo jih iz kartonskih tulcev. Okrepčali smo se z malico ter postavili razstavo likovnih del natečaja. Bili smo kustosi za en dan. Ko smo postavili razstavo, smo šli na koncert Zlatka s hišnim bendom. Na koncu koncerta sem tudi jaz zapel z Zlatkom pesem Despacito, Midhad pa je veselo plesal z nami. Nato smo se odpravili proti kombiju in se še fotografirali pri kipu Gandhija. Vsi skupaj - nakupovalci in kustosi za en dan - smo se polni lepih vtisov vrnili v svoj Center.

Matej Kolar,
uporabnik

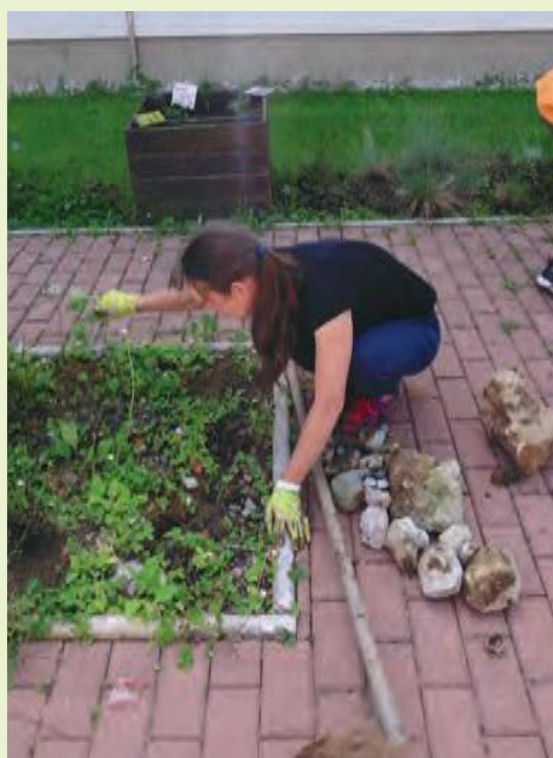

VSAKA DRUŽINA IMA SVOJO ZGODBO, DOBRODOŠLI V NAŠI!

Kot je običaj, da v pomladanskih mesecih urejamo okolico svojih domov, smo tudi v CUDV napravili načrt in pričeli z urejanjem svojega neposrednega zunanjskega doma. Prav vsi smo poprijeli za delo. Hišniki so z uporabniki pograbili zelenice, prebarvali lesene igralne elemente in pometli tlakovane površine, Boris in veliki fantje so kosili, čistilke so prebarvale cvetlične lončke, Andreja je pripravila krasne cvetlične zasaditve, Jerneja je uredila senzorni vrt, nabavila zelenje in okrasno belo kamenje ter na novo zasadila sivko, iz katere pridelujemo brezalkoholni hišni šampanjec, direktorica je malce pokomandirala, Helena pa je poskrbela za barvitost zunanjih dekoracij, pri katerih posebej izstopajo barvna kamnita stopala. Seveda so svojo vlogo odigrale tudi uporabnice in uporabniki, ki so pri vsem pridno pomagali in modrovali. Na manj izpostavljenem mestu smo postavili kontejnerje za smeti in pridobili čudovit prostor za druženje, nov kamin in vrtno garniture. Že jeseni smo zasadili nova okrasna drevesa, ki veselo poganjajo mlade krošnje, in skrbno shranili bogate hortenzije, ki se danes že ponosno bohotijo na našem dvorišču. Pripravili smo prostor za domsko plažo, letno kavarno in solarne tuše ... No, to pa je že nadaljevanje zgodbe, s katero vam bomo delali skomine jeseni.

Simon Krajnc,
eko koordinator

INTEGRIRANA ZAPOSLOITEV UPORABNIKA V VRTNARIJI KRAŠOVEC

V aprilu je Luka pričel z integrirano zaposlitvijo v vrtnariji Krašovec v Arclinu pri Vojniku.

Integrirana oziroma podporna zaposlitev pomeni, da uporabnik opravlja lažja in enostavnejša dela v običajnem delovnem okolju ob podpori in vodenju, kar predstavlja zanj pomemben element njegove širše socialne vključenosti.

Vsako sredo se v spremstvu Milene odpravi na triurno delo. V rastlinjaku polni lončke z zemljo in jih tako pripravi za sajenje semen. Poskusil je tudi sortiranje lončnic po barvi in v določenih razmikih.

Luka se na delo odpravi z veseljem in dobro voljo, z opravljenim je zadovoljen. Zaposleni se ga ob prihodu razveselijo in pohvalijo njegovo delo.

Marija Krajnc,
skupinska habilitatorka

OBISK VRTCA

**NAŠ UPORABNIK NIK SE Z VESELJEM
ODPRAVI VSAK PONEDELJEK V
VRTEC NA DOBRNO, KJER DOBRO
URO UŽIVA Z OTROKI.**

Aprila pa smo bili vabljeni v vrtec na Ljubečno, ki ga obiskuje hčerka naše sodelavke. Poleg Nika sta vrtec obiskala še Bogdana in Jasminko. Slednji je čudovito predstavil naš Center, postavljaj otrokom zanimiva vprašanja, povedal svojo življenjsko zgodbo in otroke animiral. Otroci so ga z navdušenjem poslušali. Tudi Bogdana in Nik sta se lepo vključila v skupino.

Še posebej pa bi se radi vsem zaposlenim v vrtcu Ljubečna zahvalili za topel sprejem in res lepo dopoldne.

mag. Maja Godec,
razredničarka

POHOD NA GOJKO NAD FRANKOLOVIM

Vremenoslovci so napovedali deževen dan, skupina PP IV pa je upajoče zrla v oblake in modro presodila, da so le-ti še dovolj visoko, da je ptičje petje še dovolj živahno in da posledično dežja še naslednjih nekaj ur ne bo. In smo šli – Midhad, Kristjan, Sandi, Tim ter Zlatko, ki je bil desna roka razredničarki. Zapeljali smo se do Frankolovega, kjer smo pričeli vzpon. Takoj zatem, ko smo se poslovili od pločnikov, nas je objela prebujajoča se pomlad. Še niti ne utrujeni smo si privoščili prvi postanek ter uživali v razgledu. Malo naprej sta nas pozdravili ograjeni ovci, ki sta si očitno želeli družbe. Ni nas bilo treba dvakrat prositi, da smo stopili bližje in postali njuni sogovorniki. In smo krenili naprej. V daljavi se je že videla cerkev Sv. Trojice, ki nas je gnala, da smo hiteli na vrh brez nadaljnega počitka. Na vrh smo prišli prijetno zagreti, tako da se je počitek na klopcah ob cerkvi prav prilegel. Odlične sendviče, ki so jih pripravile naše kuharice, smo zmazali na mah. Sledilo je prijetno druženje, ki ga je popestrila skupina zelo prijaznih pohodnikov. Sledil je čas

slovesa od novih prijateljev in odpravili smo se nazaj v dolino. Naš korak je bil hiter, tako da smo tako pridobili še nekaj časa za obisk tamkajšnjih igral, kar se je izkazalo za odlično potezo. Naše rajanje je namreč opazil tudi domači župnik. Svoje gostoljubje nam je izkazal s podarjenimi pomarančami, ki smo jih skupaj obrali z butaric velikank. Polni vtisov smo se odpeljali novim dogodivščinam naproti.

Neža Benedik,
razredničarka

OBISK GASILSKE POSTAJE NA DOBRNI

V OKVIRU UČENJA O POKLICIH SMO NAČRTOVALI OBISK GASILSKE POSTAJE. BILI SMO VESELI, KO SO NAM GASILCI OGLED ODOBRLI. V PRVI VRSTI, KER SO SKORAJDA NAŠI SOSEDI IN NAM TAKŠNA GOSTOLJUBNOST ŠE TOLIKO VEČ POMENI, PO DRUGI STRANI PA, KER SE JE TEGA LAHKO UDELEŽILA CELA SKUPINA.

V okviru učenja o poklicih smo načrtovali obisk gasilske postaje. Bili smo veseli, ko so nam gasilci ogled odobrili. V prvi vrsti, ker so skorajda naši sosedi in nam takšna gostoljubnost še toliko več pomeni, po drugi strani pa, ker se je tega lahko udeležila cela skupina.

Vreme nam dolgo ni šlo na roko, naposled pa nam je le uspelo, čeprav tudi tistega torka ni kazalo najbolje. Za vsak slučaj smo s seboj vzeli pelerine, med potjo pa ponovili že pridobljeno znanje. Pridružila sta se nam še Zlatko in Jasminko iz druge skupine, nam pomagala pri premiku vozičkov, med samim ogledom pa sta bila med najbolj vedoželjnimi.

Že med čakanjem smo prepoznali sv. Florjana, zavetnika gasilcev, ter si skrbno ogledali zunanost gasilske postaje. Sprejela sta nas kar dva zelo prijazna gasilca. Za nas sta odprla vrata, prikazala so se tri gasilska vozila, za njimi pa so se svetlikale gasilske uniforme.

Ko sta gasilca odprla vozila, ni bilo konca naši radovednosti v smislu: »Za kaj pa je to?«, »Kaj je tisto tam?«, »Kje/ali imate pa to in ono?« ipd. Pomerili smo lahko gasilske čelade, pomahali z loparčkom. Ob vprašanju, če kdo želi sesti za volan, so se marsikomu zasvetile oči, odgovor pa je bil več kot očiten. Takšne ponudbe pač ne gre izpustiti. Maja si ni mogla pomagati, da ne bi slišala še gasilske sirene.

Naredili smo še nekaj skupnih fotografij ter se poslovili. Ob tej priliki se Gasilski postaji Dobrna še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Cirila Rozman,
vodja gasilske sekcije

ČISTILNA AKCIJA

V PETEK, 13. 4. 2018, SMO V CENTRU ZA USPOSABLJANJE, DELO IN VARSTVO DOBRNA ORGANIZIRALI ČISTILNO AKCIJO. ORGANIZATORKA ČISTILNE AKCIJE PA JE BILA NAŠA SOCIALNA DELAVKA VESNA. ČISTILNA AKCIJA SE JE ZAČELA OB 10. URI, IN TAKO SMO ZAČELI PRIDNO GRABITI LISTJE, KI SMO GA S SAMOKOLNICO VOZILI NA ODLAGALIŠČE ZA LISTJE IN VEJE TER OSTALE STVARI. KO SMO ČISTILI OKOLICO STAREGA ZAVODA, NAS JE PRIŠEL POSLIKATI NAŠ FOTOGRAF SIMON. PRIDNO SMO ČISTILI VSE TJA DO 12. URE, KO JE BILA URA ŽE 12.00, PA NAS JE PRI HIŠKI ŽE ČAKALA MALICA. ZA MALICO SMO IMELI BUREK IN ŠE RAZNE DRUGE DOBROTE, KI JIH JE Z NOVIM KOMBIJEM DO HIŠKE PRIPELJALA VESNA. KO SMO POJEDLI MALICO, PA SMO SE PO SKUPINAH ODPRAVILI NAZAJ V NOV ZAVOD.

ZLATKO,
UPORABNIK

PRVOMAJSKA BUDNICA

V čudovito prvomajsko jutro nas je popeljala budnica Godbe Dobrna. Tako smo tudi mi počastili praznik dela, se skupaj povesečili, zaplesali in prisluhnili veselim melodijam. Hura, živel 1. maj!

POKRITA RIHTA ZA DOBRO JUTRO

Sledijo utrinki iz snemanja oddaje Dobro jutro na TV SLO 1, kjer smo se v okviru povabila Turističnega društva Dobrna udeležili predstavitve naše lepe Dobrne, njene ponudbe in srčnih ljudi. CUDV Dobrna smo predstavili s kulinarčno "pokrito rihto", s katero so naši uporabniki v okviru projekta Ekošola na temo zdravega življenjskega sloga v lanskem letu zasedli 1. mesto med šolami s posebnim in prilagojenim programom v Sloveniji. Predstavili smo se tudi z izdelki iz lastnega programa ter poželi veliko priznanj in pohval sodelujočih na snemanju.

Predstavili smo se tudi z izdelki iz lastnega programa ter poželi veliko priznanj in pohval sodelujočih na snemanju. Zanimiva in luščna izkušnja, kulinarčno doživetje ter prijetno druženje.

Vesna Žerjal,
socialna delavka

DOBRA
DOBRA

IZLET V MOZIRSKI GAJ

ŽE ZGODAJ ZJUTRAJ SMO VSI ZAPOSLENI SLOŽNO ZAVIHALI ROKAVE. ČILJ: ČIM PREJ SE UREDITI, DA BO IZLET TRAJAL DLJE. POZITIVNA NARAVNANOST IN SPROŠČENOST, HKRATI PA VEČ KOT OČITNO VESELJE MAJE IN KATARINE SO NAM DALI ŠE DODATNO ENERGIJO. SEVEDA SMO PRI VSEM TEM PAZILI, DA SMO SE LEPO UREDILI IN BILI KOT IZ ŠKATLICE.

Tik preden sta zabrnela kombija, nas je pred Centrom pozdravila še ga. direktorica, se pošalila, če jo vzamemo zraven – pa saj bi jo; v kolikor jo poznamo, bi zagotovo padla kepica ali dve sladoleda. Smo pa s seboj vzeli Zlatka iz sosednje skupine in mu polepšali dan z izletom.

Že ob prihodu v Mozirski gaj nas je navdušila fontana in sledila je skupinska fotografija. Tulipani so bili ravno v odcvetu, vendar kdo bi to opazil, ko pa je toliko vsega lepega, nekako čarobnega in skrivnostnega. Takoj smo prepoznali hotel za žuželke, saj ga imamo tudi pred Centrom. Pokukali smo še v sod z mizo, opazovali praviljično dekorirana drevesa in druge tovrstne detajle med potjo. Seveda je bilo potrebno pozvoniti še na zvon želja ter se fotografirati pred panojem, katerega okvir je kot poštna znamka. Prav tako pod cvetličnim obokom. Videli smo še star mlin za žito, mesnine pa so bile iz lesa in pritrjene na poličke – ah, pa nič zato, tudi malica iz nahrbtnika precej tekne.

Katarina in Zlatko sta zbrala pogum ter 1, 2, 3 odhitela na vrh stolpa in čakala, da ju fotografiramo. Maja je rekla, da je pa to malo predaleč in je raje z nami ostalimi počakala na trdnih tleh.

Prav vsak od članov je ta dan prišel na svoj račun. Sara je uživala v sproščujočem ambientu ter opomnila, kje vse bi bila rada ujeta v fotografski objektiv. Prav tako so uživali tudi ostali; grel nas je pomladni sonček, v gaju pa smo bili skorajda čisto sami in ga tako imeli v bistvu zase.

Na koncu smo si privoščili še zaslužno malico, glasbo v živo pa smo imeli kar zastoj, saj je bila v gostišču še ravno skupina starostnikov na vozičkih s svojim harmonikarjem. Maja se tako ni mogla odločiti, ali bi najprej jedla ali plesala. Ko pa je bila še kokakola namesto soka, je zanjo dobil izlet še tisto piko na i, ki pri pričara nasmeh prav do večera.

Cirila Rozman,
razredničarka

IZ PRVE ROKE

POSVET IZ PRVE ROKE, KI GA JE CUDV DOBRNA KOT PRIMER DOBRE PRAKSE IZ TUJINE PRVIČ ORGANIZIRAL V LETU 2014, JE BIL TUDI LETOS PRVENSTVENO NAMENJEN UPORABNICAM IN UPORABNIKOM CENTROV ZA USPOSABLJANJE, DELO IN VARSTVO TER VARSTVENO DELOVNIH CENTROV V SLOVENIJI. TOKRAT SMO GA NA AKTUALNO TEMO JAZ IN DEINSTITUCIONALIZACIJA ŽELELI ŠE NADGRADITI, GA OBOGATITI TER VSEBINSKO ŠE BOLJ PRIBLIŽATI UPORABNIKOM IN TOKRAT TUDI STROKOVNI JAVNOSTI Z ŽELJO IN POTREBO PO ISKANJU NOVIH MOŽNOSTI IN DRUGAČNIH PRILOŽNOSTIH, KI SO DOSTOPNE IN SPREJEMLJIVE POSAMEZNIKU Z MOTNJO V DUŠEVNEM RAZVOJU.

Uporabnice in uporabnike iz cele Slovenije, ki so vključeni v omenjene institucije, smo povabili k aktivni udeležbi, v okviru katere so samostojno ali s pomočjo podpornih oseb pripravili in predstavili lastne prispevke o svojih pogledih na zastavljeno tematiko. Podelili so svoje izkušnje, kritične poglede, primere dobrih praks in spregovorili o dvomih in morebitnih strahovih, ki izhajajo iz življenja v družbi ter so povezani z idejo in procesom deinstitutionalizacije.

Osrednji namen posveta, ki ostaja rdeča nit, je, da ljudje z manj priložnostmi pridobijo organizirano

možnost, da spregovorijo, podajo svoja mnenja in podelijo svoje izkušnje na kongresno organiziran način ter so ob tem slišani in uslišani tudi s strani strokovne javnosti, ki predlaga in pripravlja strokovne podlage ter jim nudi oporo in podporo v njihovem vsakdanjem življenju.

Glede na to smo vzporedno s posvetom v sodelovanju s Skupnostjo varstveno delovnih centrov Slovenije in Socialno zbornico Slovenije priredili strokovno srečanje direktorjev centrov za usposabljanje, delo in varstvo ter varstveno delovnih centrov v Sloveniji in vabljenih gostov, v okviru katerega smo izvedli okroglo mizo na temo deinstitutionalizacije z naslovom Pogled strokovnjaka na proces deinstitutionalizacije skozi potrebe oseb z motnjo v duševnem razvoju ter prisluhnili predavanju dr. Damjane Pondelek, strokovnjakinje za krizni in strateški management, z naslovom V primežu kriznih situacij, afer in drugih hudih zgodb, v okviru katerega je udeležence seznanila z družbenimi vzroki in priporočenimi načini delovanja in ukrepanja v kriznih situacijah in drugih hudih zgodbah, kjer sta izpostavljena in prizadeta organizacija in njeno vodstvo.

Vabilu na strokovno srečanje v okviru posveta Iz prve roke so se v velikem številu odzvali predstavniki Socialne zbornice Slovenije, Skupnosti varstveno delovnih centrov, Inštituta RS za socialno varstvo, Fakultete za socialno delo, Zveze Sožitje, predstavniki MDDSZ in MZ, direktorji socialnovarstvenih organizacij, predstavniki lokalne skupnosti, starši ter drugi vabljeni in priložnostni gostje.

Posvet je potekal 15. 5. 2018 v Termah Dobrna, udeležilo pa se ga je 170 udeležencev iz cele Slovenije, kar je preseglo naša pričakovanja in še bolj utrdilo zavest o tem, kako pomembni in potrebni so takšni dogodki tudi za osebe s posebnimi potrebami. Kot častna gosta in častna govornika sta se uvodno otvoritvene prireditve posveta udeležila predsednik Državnega zbora RS, dr. Milan Brglez, in varuhinja človekovih pravic, gospa Vlasta Nusdorfer.

Cilj posveta, ki je bil spregovoriti o dobrih in slabih straneh ideje in procesa deinstytucionalizacije v slovenskem prostoru skupaj z in skozi oči uporabnic in uporabnikov centrov za usposabljanje, delo in varstvo ter varstveno delovnih centrov v Sloveniji, je bil več kot dosežen.

Pripravili in izpeljali smo ga z veseljem, veliko mero resnosti in odgovornosti do obravnavanega področja ter ljudi, ki jih zadeva. Še posebej pa smo ponosni, da smo uspeli podeliti in združiti glas velikega števila uporabnikov in strokovne javnosti, ob čemer smo uresničevali tudi načelo: nič o uporabnikih brez uporabnikov.

Breda Božnik,
direktorica

POSVET IZ PRVE ROKE – VTISI UPORABNIKOV

NA POSVET, KI JE POTEKAL V HOTELU NA DOBRNI, SVA SE Z MAJO ODPRAVILA OB 8. URI ZJUTRAJ. KO SVA PRISPELA, SVA NAJPREJ POMAGALA PRI PRIPRAVI ZELENE DVORANE. KO SMO KONČALI S PRIPRAVAMI, PA SMO SE POČASI POSEDLI V VELIKI DVORANI. POSVET PA SE JE ZAČEL OB 10. URI V VELIKI DVORANI, KJER SMO IMELI UVODNI DEL. V UVODNEM DELU NAM JE DVE PESMI ZAPELA ALENKA GODEC. SLEDIL JE POZDRAV PODŽUPANJE BRANKE GAL TER VSEH OSTALIH POMEMBNIH OSEB. KO SMO KONČALI UVODNI DEL, PA SMO SE RAZDELILI V DVE DVORANI. V VSAKO DVORANO NAS JE POSPREMILA ENA IZMED ZAPOSLENIH DELAVK CENTRA ZA USPOSABLJANJE, DELO IN VARSTVO DOBRNA. MED POSVETOM SMO IMELI KRATKO MALICO. NA POSVETU JE BIL PREDSTAVLJENIH VELIKO PRISPEVKOV, KI SO MI BILI ZELO ZANIMIVI. V ORANŽNI DVORANI, KJER SEM MODERIRAL JAZ, SMO POSLUŠALI TUDI DVE PESMI, ZAIGRANI NA HARMONIKO, NATO PA SMO SE PRESTAVILI V VELIKO DVORANO, KJER STA SLEDILA ZAKLJUČEK POSVETA IN ZABAVNI DEL. POSVET SE JE KONČAL OB 17.00 IN NATO SMO SE ODPRAVILI PROTI DOMU. POSVET MI JE BIL ZELO VŠEČ, SAJ SE JE VELIKO DOGAJALO IN IMELI SMO LEP DAN TER DOBRO POČUTJE.

ZLATKO,
uporabnik

Na posvetu mi je bilo všeč, ko je Žan nastopal in zapel pesem Piknik skupine Siddharta.

Predavatelji so imeli zanimiva predavanja. Slišal sem, da eden dela na bencinski črpalki in eden je rekel, da dela v trgovini Obi, eden je rekel, da dela v vrtnariji pri Šibancu.

Na posvetu mi je bilo všeč, ko sta pela tovariš Robi in Anja. Pela sta Moj očka ima konjička dva, Rompom pom kladivo, Pet poljubov, Naša četica koraka. Na posvetu sem spil dva kozarca jabolčnega soka in pojedel en rogljiček. Na posvetu smo imeli zazluženo kosilo. Za kosilo sem pojedel tri skodelice mešane solate in riž ter več vrst mesa. To bi bilo vse za danes, od vas se poslavlja vaš najboljši učenec Alen.

Alen,
uporabnik

Posvet Iz prve roke je bil 15. maja od 10. ure dopoldan pa do 17. ure popoldan. V uvodnem delu nas je gospa direktorica lepo pozdravila in povedala par besed. VDC Golovec je imel prispevek na temo vrtnarstva - dela v vrtnariji Obi. Jaz sem deklamiral pesem Toneta Pavčka Popotnik. Vinko Rešetar je imel prispevek o delu v vrtnariji Šibanc. Prispevek o delu na Petrolu je bil tudi in prispevek o trgovini Skrbovinca tudi. Najbolj všeč mi je bila tema o vrtnarstvu, ker tudi sam delam v vrtnariji Krašovec v Arclinu. Naslednje leto pa bom jaz predstavil prispevek o vrtnarstvu. Na zaključku so bili družabni del, kosilo in ples.

Luka,
uporabnik

UŽIVANJE NA LETOVANJIH MED POČITNICAMI

Moje ime je Sara Belina, stara sem 25 let. Osnovno šolo sem končala v Slovenskih Konjicah in srednjo šolo v CIRIUS Kamnik.

V CUDV Dobrna sem prišla leta 2012, od takrat redno vsak vikend odhajam domov, med tednom pa bivam v Centru.

Že vrsto let sem vključena v društvo Sonček v Celju. To je društvo, ki združuje osebe s cerebralno paralizo. Zaposleni v društvu Sonček organizirajo številna letovanja, izlete, taborje in plesne vaje, ki jih obiskujem tudi sama. K vključitvi na plesne vaje me je spodbudilo opazovanje drugih pri plesu. Bila sem navdušena nad idejo, da bom del skupine, hkrati pa me je ples sproščal. Plesne vaje potekajo enkrat tedensko ob četrtnih na Stranica. Peljejo me starši. Plešemo na različne vrste glasbe ob pomoči plesnega učitelja. Usvajamo različne plesne korake. S pesmijo skupine ABBA smo se že udeležili državnega prvenstva v Murski Soboti in dosegli 2. mesto. Nastopali smo še v drugih krajih po Sloveniji, tudi v Slovenskih Konjicah na pesem Ti si moj sonček. Na plesnih vajah sem spoznala kar nekaj novih ljudi, nekaj pa mi je bilo že poznanih iz društva Sonček.

Z društvom sem šla na številna letovanja in izlete, med drugim v Elerje pri Ankaranu, Šentjur, Lendavo in Piran. Kadar smo bili na morju, smo se lahko

kopali in izkusili še druge aktivnosti. Ena od njih je vožnja z ladjo od Elerjev do Pirana. Zelo super pa je bilo spuščanje po toboganu. S tem se mi je uresničila velika želja. Ob večerih smo se družili do poznih ur ob petju s kitaro, harmoniko, peki jabolk ob ognju ter pikniku. Udeležili smo se tudi koncerta klope Maslina v Elerjih. Pridružila sem se delavnic slikanja na steklo. Prvič sem tudi jezdila konja. Počutila sem se prečudovito. Ravno zaradi tega letovanja se izletov zelo rada udeležujem. Med izleti mi je bil najbolj všeč obisk rastlinjaka v Dobrovniku, kjer sem videla veliko orhidej ter drevesa banan s plodovi.

Vsa srečanja so mi omogočila, da sem spoznala kar nekaj prijateljev iz različnih krajev po Sloveniji. Z nekaterimi sem ostala v stiku po telefonu in elektronski pošti.

Sara Belina,
udeleženka posveta

PISALI SO - VINKO SI ŽELI LASTEN KLJUČ

regije@vecer.com

Koroška in Celjsko | 13

Rozmari Petek

Tatjana Lapornik iz Centra za varstvo in delo Golovec jutro začne z rožicami. Drobno. Ob 8. uri še pogleduje po vrtnem oddelku Trgovskega centra Obi v Celju in odstrani ovenele cvetove. "Nato jih sortiram na vozičke, nato na polčke, pospravim motike in drugo vrtno orodje. Tudi metlo primem v roke, če vidim, da je treba, pogosto pa strankam pomagam nalagati v vozičke in jih peljati do avta. Takrat me zelo pohvalijo, včasih dobim tudi kak evrček," opisuje Tatjana. Njen sodelavec Alojz Senica je zadolžen za red v skladišču. Tudi sam je del integrirane zaposlitve. V tem trgovskem centru dela že enajst let (prej je sodil pod Baumax) in je zelo vesel, da je del zaposlenih.

Tudi njuna sodelavca s Pluja, Klementina Šteblih in Janez Pesnek, varovanca Varstveno-delovnega centra (VDC) Dornava, sta zelo zadovoljna z delom v Obiju. "Rad pomagam strankam in drugim polkažem, kaj vse znamem," je opisal Janez ali Legenda Džoni, kot ga kličejo domačini. Ob prostem času kot strasten navijač nogometašev Drave pomaga tudi na Igralici. Odkar živi v stanovanju, pa je daleč najbolj ponosen na svoj ključ. "Zdaj lahko mirno pogledam nogomet in predvsem imam svoj mir." "Najbolj sem vesel, da imam svoj denar, da lahko sama razpolagam z njim, si lahko izberem, kaj bom kupila, in se odločim, kdaj kam grem," je dodala Klementina.

Navdihujočih zgodb je bilo včeraj na Dobru v okviru posveta iz prve roke, namenjenega prav uporabnikom VDC, slišati veliko. Ena tistih, ki je v očeh mnogih priznala novo željo, je bila zgodba Kristijana Jordana iz Delovnega in zaposlitvenega centra Janeza Levca, ki si je del našel na Petrolovi benzinški črpalki v Trzinu. "Od prijatelja sem slišal, da iščejo ljudi, pa sem poskušal. Večino časa delam v avtopralnici. Odvijem anteno, na koncu popravim ogledala, vrnem anteno, se strankam zalivalim in jim zaželim lep dan. Tudi mene je bilo prvotno kar strah, kako me bodo sprejeli. In so me. Delo mi je zelo všeč, ker sem veliko zunaj, na zraku. S plačilom sem zadovoljen, saj mi pomeni večjo samostojnost. Le bližje bi rad

Želja po lastnem ključu

Ljudje s posebnimi potrebami bi lahko marsikje pomagali družbi, s tem bi sami kot tudi družba dobili kar največ

stanoval, saj se zdaj do črpalkke za minut vozim s kolesom."

Zelo podrobno je svojo delovno prakso v bližnji Vrtinariji Sibanc opisal tudi Vinko Božičar iz Centra za usposabljanje, delo in varstvo (CUDV) Dobrna. "Rože me sproščajo. Prav uživam v tem. Moje najljubše opravilo je strojno polnjenje lončkov z zemljo. Res rad delam in se zelo trudim, da bi bili v vrtinariji zadovoljni z mano. Skrita želja je integrirana zaposlitev, o tem se že malo pogovarjamo. Bi pa poskusil tudi s čiščenjem avtomobilov," je pod vtisi predhodnega govorca dodal Vinko. Z mislijo, da ima tudi Dobrna blizu črpalkke, pa se je že polgraval jasminko Kranjčič iz CUDV Dobrna.

Najbolj jih je bilo strah, kako jih bodo v službi sprejeli

Možnosti, kje vse bi se za varovance CUDV lahko našlo delo, je veliko. "Integrirane zaposlitve v osnovi izhajajo iz okolja, kjer uporabniki živijo. Uporabniki glede na to, kako se dogovorimo in kakšne so njegove sposobnosti, hodi tja redno, pomaga pri delu in je za to tudi nagrajen," opisuje direktorica CUDV Dobrna Breda Božič. Delodajalci od države za to lepo gesto niso nagrajeni. Gre izključno za njihovo dobro voljo. In kako takšne delodajalce najdemo? "S tem, da se čim bolj odpiramo navzven, smo čim bolj prepovedni, da ljudje čim več vedo o nas. Vabimo na dneve odprtih

vrat, na različne prireditve, se pojavljamo v lokalnem okolju, v družbi in s tem krepimo zavest, da so tudi ljudje s posebnimi potrebami ljudje, ki lahko pripomorejo v dobro družbi," pravi Božičkova. Njihovi varovanci tako delajo v Frizerskem salonu Metka, Vrtinariji Krasovec v Arčunu, kmalu bodo spet na občini Dobrna. "Včasih pa naletimo tudi na težave, ker mogoče naša družba še ni povsem zrela. Nekateri, sicer redki delodajalci se boljše, da bi jih okolica imela za nekoga, ki te ljudi izkorišča. Včasih tako odražajo tudi kakšni starejši. Taktim smo se denimo ponudili, da jim gremo zlagat drva, pa so se zbal govoriti, da bodo ljudje rekli, da jih izkoriščajo."

Cilj takšnih posvetov je tudi razbijanje tabujev. Kot je denimo ta, da bi bilo za te ljudi bolje, če bi bivali v domačem okolju. Hinko Trifonec je precej pozno prišel na Dobru, a se je šele tu povsem sprostil. "Sam sem začel upravljati s svojim denarjem, sam dvignem denar na bankomatu, sam grem v trgovino, sam plačam položnice. Si pa v prihodnosti želim, da bi imel svojo sobo. Zdaj si jo delim in imam premalo prostora, da bi se lahko ukvarjal s kamero in računalnikom," pove Hinko. Liličana Miklič iz blivanjske enote Prevalje pa je dodala, da se zdaj, ko je samostojna, celo precej bolje razume s starši. Božičkova pravi, da so v namen gradnje bivanjske enote že kupili zemljišče, čakajo le še na dodatna finančna sredstva. Gradili bodo - kje drugje kot na Dobru, saj tam domačini njihove uporabnike poznajo že po imenu.

Vinko uživa ob delu v vrtinariji. Z ljubimijo in trudom vzgaja sadne cvetlice. Foto: Dsbnj arhiv

STROKOVNA EKSURZIJA

Letošnja strokovna ekskurzija je potekala v okvirih že ustaljenih dolgoletnih praks. Ogledali smo si sorodne institucije, se družili z zaposlenimi iz sorodnih institucij, izmenjali izkušnje, mnenja in dileme.

Pot smo pričeli z ogledom Doma Nine Pokorn, kjer se izvaja oskrba odraslih oseb, ki zaradi intelektualnih ali fizičnih oviranosti niso zmožni samostojnega življenja izven institucije. Sprejel nas je direktor doma, gospod Tomaž Lenart, nam razkazal prostore in predstavil vsakdan življenja in dela v svoji ustanovi. Ogledali smo si park, lično urejeno vinsko klet in površine, namenjene terapevtskim vajam. Pot smo nadaljevali z ogledom stanovanjske skupine Mimoza v Izoli. Predstavniki stanovanjske skupine nam je predstavil način dela in življenja v svoji skupnosti. Izvajajo program institucionalnega varstva odraslih oseb z intelektualnimi ovirami. Program se izvaja v stanovanjski skupini, kjer ob podpori in pomoči strokovnega osebja dopolnjujejo in zagotavljajo funkcijo doma ali lastne družine.

Pot v sončno popoldne nas je vodila v Koper, kjer smo si izmenjali izkušnje in podelili vtise. Strokovna ekskurzija je izjemna priložnost, kjer lahko zaposleni na sproščen način primerjamo svoja delovna okolja, področja in prakse, kar nedvomno pripomore k večji kakovosti dela zaposlenih in k večjemu zadovoljstvu uporabnikov.

Simon Krajnc,
individualni habilitator

MEDNARODNA MLADINSKA IZMENJAVA MOJE KORENINE

VČASIH MORAMO BOLJE SPOZNATI SEBE, DA LAŽJE ZGRADIMO LASTNO IDENTITETO. VČASIH MORAMO BOLJE SPOZNATI DRUGEGA, DA LAŽJE ZGRADIMO SPOŠTLJIV ODNOS, DA LAŽJE SPREJEMAMO DRUGAČNOST. VSE TO IN ŠE VELIKO VEČ SI PRIDOBIMO S ŠIRJENJEM OBZORIJ. NA POPOTOVANJE VASE IN V DRUGE SO BILI PRIPRAVLJENI UDELEŽENCI PROJEKTA MOJE KORENINE, KI SO NEDVOMNO ŽELELI POSTATI DEL MEDNARODNE MLADINSKE IZMENJAVE. UDELEŽENCI, KI SO BESEDE »DA KODER SONCE HODI, PREPIR IZ SVETA BO PREGNAN« TUDI UDEJANJILI.

Prišel je čas velikega travna, meseca, ko smo v CUDV Dobrna v goste pričakovali udeležence projekta Moje korenine iz Škole za odgoj i obrazovanje Pula. Z njimi je skupina udeležencev iz CUDV Dobrna želela bolje spoznati lastne korenine ter jih istočasno predstaviti novim prijateljem. Čakalo jih je štiridnevno druženje od 21. do 25. maja. V tem skupnem času so želeli bolje spoznati kraj Dobrna, slovensko glasbo ter ples, slovensko kulinariko, slovenske naravne in zgodovinske znamenitosti, slovensko kulturno dediščino ter slovensko gospodarstvo.

Prvi dan so namenili uradnemu sprejemu, spoznavanju kraja Dobrna ter spoznavanju drug

drugega. Že takoj so lahko opazili, da imamo različne narodne simbole ter noše, a vsak je lep in pomenljiv na svoj način.

Drugi dan so se odpravili proti Velenju in si tam ogledali Muzej premogovništva Velenje. Z občudovanjem so spoznavali težko življenje knapa. Tudi za kosilo so si privoščili knapovski golaž v bližnji restavraciji Jezero. Sledil je krajši sprehod ob lepem Velenjskem jezeru, saj je vožnja s pletno zaradi slabega vremena splavala po vodi. Popoldanski del dneva je bil glasbeno obarvan. Najprej so spoznavali slovensko narodno nošo ter se zatem še preizkusili v plesnih korakih slovenske folklore. Že dobro ogreti so se sprostili še

na plesu ob slovenski glasbi.

Tretji dan je bil namenjen izletu. Udeleženci so se v dopoldanskem času odpravili na ogled jame Pekel ter spoznavali skrivnosti narave. Po kosilu v bližnji gostilni Rimljan so si ogledali Rimsko nekropolo, kjer so preostali del dneva preživeli v prostem druženju in ob družabnih igrah. Večer so zaključili z ogledom slovenskega filma Kekec.

Predzadnji dan smo prilagodili deževnemu vremenu. Udeleženci projekta so spoznavali življenje naših prednikov v Hiši kulturne dediščine - Zbirka Polenek, kjer je bila bogata zbirka pripomočkov raznih obrti prava paša za oči. Po kosilu je sledil

kratek ogled E-transformerja in že so se udeležencem pridružile prijazne gospe društva Arnika. Gospe so se za naslednjih nekaj ur prelevile v odlične učiteljice peke potice. V treh skupinah so pripravili tradicionalno slovensko orehovo, pehtranovo ter skutino potico. S končnim izdelkom so požele kopico pohval. Tudi preostale dni smo našim gostom nudili tradicionalne slovenske jedi, ki so bile kljub nepoznavanju zelo dobro sprejete.

Hitro, prehitro se je približal še zadnji dan skupnega druženja, ki smo ga namenili evalvaciji izmenjave, pakiranju ter uradnemu slovesu. Po zadnjem skupnem kosilu so sledili še zadnji objemi, prijazne besede, zahvale ter mahanje v slovo.

Teden je bil pester in zelo aktiven. Toda še tako zanimiv program dejavnosti ne more zaživeti brez odličnih udeležencev ter zanesljive in srčne ekipe. In vse to so dokazali vključeni v izmenjavo. Spletla so se nova prijateljstva, govorila sta srce in širok nasmeh. Nastali so prečudoviti spomini in globoko hrepenenje, da naj se čas čim hitreje zavrti v september, ko se bodo udeleženci izmenjave CUDV Dobrna odpravili v Pulo ter spoznali življenje ob morju.

Neža Benedik,
koordinatorka projekta

ZAKLJUČNI IZLET SKUPINE PP II

SKUPINA, V KATERI NIHČE NE GOVORI, NIHČE NE HODI, NIHČE NE VPIJE, NIHČE SE NE PRETEPA ... SKUPINA, V KATERI JE PRISOTNE VELIKO ZDRAVSTVENE PROBLEMATIKE. SKUPINA, V KATERI SI DELEŽEN NASMEHOV IN ZADOVOLJSTVA, ČE NEKOGA LE OGOVORIŠ, POBOŽAŠ, VZAMEŠ V NAROČJE ... SKUPINA, KI TI ENOSTAVNO ZLEZE POD KOŽO.

Za zaključni izlet smo načrtovali obisk živalskega vrta v Ljubljani. Zaradi zdravstvene problematike se celotna skupina ni mogla udeležiti izleta, zato sta se nam pridružila še uporabnika iz drugih skupin.

Ko smo na majsko jutro zapuščali Dobrno, je sonce prijetno sijalo. A bolj kot smo se bližali Ljubljani, bolj je bilo temno. In žal je tudi radarska slika kazala dež. Če ne bi imeli dveh uporabnikov na vozičkih, bi se morda vseeno odločili za živalski vrt, tokrat pa smo spremenili načrt.

Šli smo v Minicity v BTC. Že ime pove, da je to mesto v malem. Uporabniki so skozi različne poklice spoznavali in usvajali uporabna znanja za vsakodnevno življenje. Denisu sta bila najbolj všeč vulkanizerska delavnica in poklic policista, Kristjan si je v zobozdravstveni ordinaciji kar sam popravil zobe, Nik je užival v nakupovanju v trgovini, Patrik pa ob poslušanju zvoka sirene. Gneče ni bilo, tako smo lahko preskusili res vse poklice, ki jih Minicity ponuja.

Po »napornem delovniku« smo si privoščili še slastno kosilo. Nikomur ni bilo žal, da smo živalski vrt izpustili. Za posebno popestritev dneva pa je poskrbela naša Anita. Če vas zanima kako, jo vprašajte kar sami. 😊

Zadovoljni in nasmejani smo se vrnil na Dobrno in sklenili, da živalski vrt obiščemo ob naslednji priložnosti.

mag. Maja Godec,
razredničarka

LIKOVNA KOLONIJA - ČRNA NA KOROŠKEM

AVGUSTA SVA NA PRVI KONFERENCI S KOLEGICO LIKOVNICO SEDELI IN ŠEPETALI.

»JOJ, BO LETOS POTEKALA LIKOVNA KOLONIJA V ČRNI NA KOROŠKEM?« SEM ZASKRBLJENO ZAŠEPETALA.

HELENA ME JE POTOLAŽILA: »SEVEDA BO.«

V DVOMIH SEM POTOŽILA: »UPAM, DA BO ČAS. UPAM, DA SE NE BO PREKRIVALA S KATERO OD NEŠTETIH OBVEZNOSTI. KOMAJ ČAKAM.«

HELENA JE ZAVZDIHNILA: »OOO, TUDI JAZ.«

Ob misli na likovno kolonijo je prva stvar, na katero pomislimo, ustvarjanje. Ja, drži, res je ustvarjanje, sproščeno ustvarjanje, navadno v nekonvencionalnem ali vsaj nevsakdanjem okolju. To je ustvarjanje daleč od vsakodnevnih dogodkov, rutine in skrbi. Ampak to ni zgolj to. Likovna kolonija v Črni na Koroškem je mnogo več. Je sprejetost, je druženje, je dogodivščina. Pa razčlenimo. V Črni na Koroškem nas vedno veselo in gostoljubno sprejmejo, vsi se smejiijo, smehljajo, kot da nihče ne bi imel nobene skrbi ali bil utrujen od dela ter priprav. Vedno znova pripravijo enkratno dobrodošlico, ki vključuje z minimalistično perfektnostjo pripravljeno predstavo. Še tako klenemu gledalcu se orosijo oči. Mehek prehod nas popelje do dela oziroma ustvarjanja, ki je prehodna faza in vsekakor nadvse pomembna ter je kot nekakšna predigra dogodkom, ki sledijo. Vsi, najprej zatopljeni v svoje delo, se proti koncu vedno bolj ogledujejo, spogledujejo, pri kužkih bi rekli, ovohavajo. Delo je trdo. Sami ustvarjalci vedo, da je umetnost garaško delo. Razmišljanje, mešanje barv, risanje, barvanje, čiščenje, pospravljanje in še podpis. Konec! Druženje! Staro, mlado, veliko in malo, vsi se zgrnejo na kup, se spoznavajo, debatirajo, plešejo, prepevajo, tudi samo opazujejo. Vsak po svoje je zadovoljen, da je tu, da je prisoten in sprejet. To so nadvse pomembni trenutki za naše učence, uporabnike. Doživijo vsakodnevne malenkosti, ki jih šola, dom ali institucija ne morejo dati. Neprecenljivo. In neprecenljivo je srečanje za nas zaposlene, ki se vsaki dve leti srečamo in lahko

po mili volji pametujemo, debatiramo, premlevamo ter z našpičenimi ušesi prisluhnemo vsem mogočim idejam, namigom, izkušnjam svojih kolegov. Prej, potem in še vmes pa so trenutki, ko se zgodi vse mogoče ali kot bi rekli - zgodi se dogodivščina. Si predstavljate, kakšna je dogodivščina, ko prvič spiš v planinskem domu v skupni sobi ali celo na skupnih ležiščih, ko greš po gozdu in ugotoviš, da čudovita socvetja jerebika prav hudo smrdijo, vidiš, kako se prebujajo novo življenje v gozdu po strahovitem vetrolomu, iz višav opazuješ divjanje nevihte, ki se je znesla nad daljnimi kraji in nenazadnje ugotoviš, da simpatična psička Poli naravnost obožuje sladkarije? Veliko se še zgodi in vsak zase najboljše ve, kaj je tisto, kar se mu je nepozabno vtisnilo v spomin.

Pri celotnem dogodku je pomembno, da ni tekmovalnosti, rivalstva, zasmehovanj, da si - kakorkoli že - ustvaril nekaj čudovitega in bil sprejet kot ustvarjalec, da si doživel pravo otvoritev razstave v najbolj pravi galeriji.

Pa vendar je blizu konec in bližje, kot je slovo, bolj si žalosten, ker je ta dogodek minil skoraj prej, preden se je dodobra pričel, saj bi tu z lahkoto bil še dan, dva, tri. Ima pa resnica še eno plat. Ko se vrneš domov, spiš dan, dva, tri.

Se vidimo čez dve leti in ponovno doživimo čarobnost pokrajine in ljudi, ki živijo z njo.

Jerneja Borovnik,
razredničarka

LIKOVNA KOLONIJA V ČRNI NA KOROŠKEM

Šli smo na likovno kolonijo v Črno na Koroškem in si za začetek ogledali predstavo. Predstava v kulturnem domu mi je bila všeč. Potem smo se odpravili slikat, risat in ustvarjat na Sleme. Bilo mi je zelo všeč. Potem smo šli na kosilo, ki je bilo v Andrejevem domu na Slemenu. Po kosilu smo šli na sprehod skozi gozd, sprehodili smo se do lepega vikenda. Z nami je šla »Poli pesa«. Potem smo šli na ples. Na plesu sem stal in užival ob glasbi. Za večerjo je bil dober goveji golaž s kruhom. Po večerji smo se družili in risali. Risal sem s Sebastjanom, ki sem ga spoznal. Spat smo šli pozno. Prvič sem spal v planinski koči. Tudi naslednji dan smo se imeli lepo.

MATEJ,
uporabnik

E-TRANSFORMER NA OBISKU

Tudi letos nas je obiskal E-transformer, vozilo, ki je namenjeno predstavitvam ekoloških vsebin na temo reciklaže odpadne elektronike, gospodinjskih aparatov, odpadnih baterij in GSM aparatov. Tovrstni odpadki sodijo v posebno skupino odpadkov, ki imajo še posebej obremenilen vpliv na okolje. Ustrezna reciklaža je tehnološko zahtevna, vendar pripomore k dodani vrednosti na področju gospodarske učinkovitosti.

Letos so se nam pri izvedbi projekta priključili otroci iz Vrtca Dobrna ter uporabniki iz sosednje Hrvaške, ki so gostovali pri nas v okviru projekta Moje korenine. Ogledali smo si razstavo in predstavitveni video ter prisluhnili predavanju predstavnika podjetja ZEOS. Želimo si, da bi namen pričujoče razstave dosegel svoj cilj - širšo družbeno osveščenost o smotru recikliranja odpadkov ter doseganju pozitivne družbene in okoljske bilance.

Opadkov je vse več, postajajo vse bolj raznoliki, njihov vpliv pa je vedno večji. A vplivi niso več samo neposredni (na okolje), ampak tudi posredni. V ospredje prihajajo sposobnost družbe, da izkoristi procese regeneracije, kogeneracije in tehnološko izpopolni postopke reciklaže ter doseže pozitivno gospodarsko in družbeno bilanco. Degradacija okolja vodi v degradacijo družbe, nas vseh. Boj za svetlo prihodnost je v zavedanju in doseganju okoljskih standardov in norm ter v tehnološkem napredku, ki sledi potrebam in zahtevam okolja.

Ne samo pozitivna, bilanca podjetja ali organizacija mora biti predvsem zelena.

Simon Krajnc,
eko koordinator

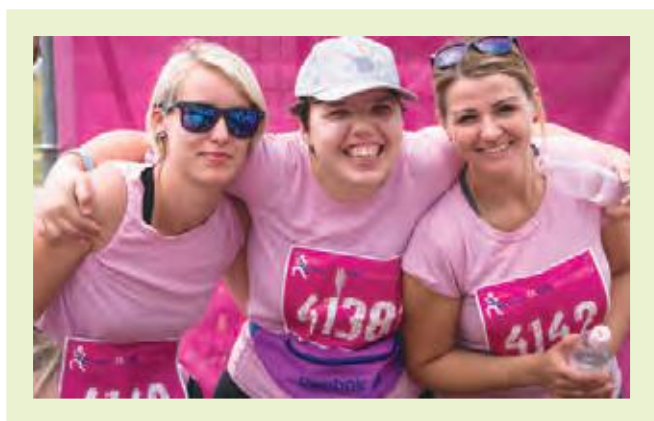

13. DM TEK ZA ŽENSKE V LJUBLJANI

Zadnja sobota v maju je že tradicionalno rezervirana za DM tek za ženske v Ljubljani.

Letos smo se ga udeležile že četrtič in ponovno smo se pridružile več kot 7000 energičnim in nasmejanim ženskam različnih generacij v ljubljanskem parku Tivoli.

DM tek za ženske je poseben dogodek, ki ženskam

predstavlja zdrav način življenja in enkratno priložnost za druženje.

Z našimi puncami iz CUDV Dobrna smo pričele s treningi teka že v aprilu, pridno smo se pripravljale in pridobivale na kondiciji. Naše uporabnice so se vesele treningov in našega druženja, saj se tudi na treningih zelo zabavamo in nasmejemo. Seveda pa so bile vse misli uperjene v dan, ko se bomo z avtobusom skupaj odpeljale v Ljubljano, in seveda v to, kakšne barve majčk bomo imele.

Letos smo bile vse DM tekačice v pastelno rožnatih majicah.

V soboto 26. maja smo se že ob sedmih odpeljale proti Ljubljani in v parku Tivoli pričele s skupinskim ogrevanjem, nato pa se neustrašno podale čez startno črto in kasneje samozavestno prečkale ciljno linijo na 5-kilometrski tekaški preizkušnji. Po končanem teku je bilo poskrbljeno za dobro počutje in zabavo ob zvokih skupine Čuki in moderatorju

Klemnu Bunderlu. Poseben spodbudni pozdrav pred startom smo prejele tudi s strani ljubljanskega župana Zorana Jankoviča.

Tako kot vsako leto tudi letos ni manjkala dobrodelna nota, tokrat v sklopu vseslovenske DM iniciative za gibanje otrok Rastemo s športom.

Po končanem teku in kosilu smo kljub vsemu našle še dovolj energije, da smo se veselile in zaplesale ob glasbi Čukov. Ob povratku nazaj pa je sledil še obvezen postanek za kavico in klepet o dogodkih tega dne. Seveda pa smo tudi letos imele s seboj Robija, ki je v fotografski objektiv ujel vse lepe

trenutke tega dne, kasneje pa so vse tekačice dobile še DVD z lepimi spomini na ta dan.

Vseh 16 tekačic je ob povratku dobilo DM vrečko z različnimi kozmetičnimi izdelki in promocijskim materialom.

Ob tej priložnosti bi se rada še enkrat zahvalila vsem tekačicam za pripravljenost, sodelovanje in pozitivno naravnost. Hvala, da ste skupaj z mano verjele v uspeh naših uporabnic, da tudi one zmorejo ter da si tudi one zaslužijo pozornost in pohvalo za dosežene rezultate.

Vedno verjemi vase, v svoje sanje in v svoje cilje ...

Milena Oprčkal
udeleženka teka

DM TEK - VTIS UPORABNICE

Zjutraj sem se zbudila in zajtrkovala. Ko smo pozajtrkovale, smo se oblekle. Pred Centrom nas je čakal avtobus in počasi smo se namestili. Sedela sem z Ino. Odpeljali smo se v Ljubljano. Ko smo prispeli, smo se slikale. Slikal nas je Robi. Najprej smo se razgibale in počasi pričele teči. Pretekle smo pet kilometrov. Jaz sem bila druga. Tekla sem z Natalijo in Sanjo. Po tekmi smo imeli kosilo, jedli smo makaronovo meso. Bilo je dobro. Igrali so nam Čuki, tudi plesali smo. Peljali smo se na pijačo. Prvič v življenju sem pila brezalkoholno pivo. Bilo je dobro. Na avtobusu sem počivala in se naslanjala na Ino. Prispeli smo na Dobrno. Milena nam je čestitala in razdelila darilne vrečke. Šli smo v skupine. Bila sem utrujena. Bilo je res noro.

Tina,
uporabnica

24. REGIJSKE IGRE CELJSKO-KOROŠKE REGIJE

V soboto, 26. 5. 2018, so v Žalcu potekale regijske igre specialne olimpiade. V tekmovanju se je pomerilo 17 skupin iz celotne regije, tekmovalci pa so se pomerili v treh različnih športih: atletiki, elementih namiznega tenisa in elementih košarke. Prav vsi tekmovalci so prišli na stadion z željo po medalji in športnem druženju. Da

pa je bilo tekmovanje še bolj prijetno, jih je spodbujala tudi klovnesa Tinka Šminka.

To je bil tudi dan, ko so naši uporabniki iz CUDV Dobrna pokazali svoje spretnosti in sposobnosti, za katere so aktivno trenirali celo šolsko leto. Luka Čevnik je tekmoval v teku na 100 m, kjer je v svoji kategoriji zmagal in osvojil zlato, Damjan Rajter se je pomeril v metanju žogice in v svoji kategoriji osvojil bron, Sabina Pengal

in Mitja But pa sta prejela medalji za sodelovanje. Prav vsak je bil vesel in ponosen na svojo osvojeno medaljo. Da je bila medalja še pristnejša, sta jih vsem športnikom ponosno predali naši prvakinji v judu, Urška Žolnir in Lucija Polavder. Nato sta sledili pogostitev na I. OŠ Žalec in zabava z ostalimi tekmovalci. Žalec smo zapustili po dobri kavici, nasmejani in ponosni zaradi lepo preživetega športnega srečanja. Vsi že komaj čakajo in se veselijo naslednjega druženja.

Adrijana Podpečan,
fizioterapevtka

Tomaž Majerič,
fizioterapevt

MATP IGRE 2017 18

večjega števila ponovitev. Prizadevamo si, da uporabnik čimbolj samostojno izvede posamezne

okolij in samostojnosti pri funkcioniranju v okolju izven Centra. Izrednega pomena so zadovoljstvo ob uspešno izvedenih aktivnostih, pohvale in nagrade.

18. 11. 2017 smo se udeležili MATP iger v Mariboru, kjer so sodelovali: Kristjan Sansoni, Nika Komplet, Marcel Vid Kožar in Nastja Kovač. V Velenju pa so se 14. 4. 2018 iger udeležili: Maj Breznik, Bogdana Lešnik, Kristjan Sansoni, Peter Galun in Tadej Perc. Vsi so se veselili iger že več tednov pred pričetkom, redno so prihajali na obravnave in komaj čakali, da pokažejo, kaj zmorejo.

Tekom šolskega leta je bil del individualnih fizioterapevtskih in delovnoterapevtskih obravnav tudi trening motoričnih aktivnosti - MATP. Za pravilno izvajanje motoričnih aktivnosti je potrebno prilagajanje stopnje zahtevnosti aktivnosti, prilagajanje okolja in zagotavljanje čim

Igre so potekale v sproščenem vzdušju. Vsi sodelujoči so se odlično počutili, sodelovali in se borili izvesti aktivnosti po najboljših močeh. Uživali so v izvajanju vsake aktivnosti in se veselili ob uspešno izvedenih. Navijali so drug za drugega, do izraza pa je prišel tudi timski duh. Po končanem uradnem delu iger sta sledili pogostitev in kratka zabava za vse udeležence iger. Najslajše pa se vedno prihrani za konec. Prav vsi so prejeli nagrade za svoje sodelovanje, svoj trud in uspešno izvedene naloge.

Prijetno utrujeni in z nasmehom smo se vračali na Dobrno. Vsi so bili navdušeni in ponosni na svoje dosežke. Se pa že veselijo naslednjih treningov in iger, kjer bodo pokazali še več.

Bojana Gradič,

fizioterapevtka

Kristina Jerina,

delovna terapevtka

ZAKLJUČNI IZLET NA GORENJSKO

V torek, 29. 5. 2018, smo s skupino PP IV odšli na zaključni izlet v Radovljico. Ko smo prispeli, smo si najprej v senci parka privoščili malico ter posneli prve skupinske fotografije. Po okrepčilu smo si ogledali čudovito mestno jedro ter se posedli pod lipo, kjer smo prisluhnili zgodbi Ta veseli dan ali Matiček se ženi avtorja Antona Tomaža Linhart, ki je bil rojen prav v Radovljici. Nato smo se sprehodili do razgledne točke, kjer smo si lahko ogledali gorenjsko gorovje, ki se je mogočno raztezalo vse okoli nas, ter videli vlake, ki so popestrili naš ogled. Izlet smo nadaljevali v Čebelarskem muzeju Radovljica, kjer nam je vodič na simpatičen način predstavil čebeljo družino, čebelnjake ter nam povedal nekaj zanimivih zgodovinskih zgodb. Videli smo tudi prave čebele, jim prisluhnili ter na koncu tudi risali na panjske končnice. Po izobraževalnem delu smo si privoščili obilno kosilo, na katerega so vsi že zelo nestrpnost čakali. Ko smo se okrepčali, smo se ponovno posedli v avtomobile in se odpeljali v Šobec. Tam smo se najprej sprehodili okoli čudovitega jezera, se fotografirali in se nato igrali na otroškem igrišču. Zaključni izlet smo zaključili okoli 16. ure, ko smo se počasi odpravili nazaj proti Dobrni.

Tajda Menih in Neža Benedik,
razredničarki

FIZIOTERAPEVTSKI PROGRAM FUN FITNESS ZA ŠPORTNIKE SPECIALNE OLIMPIADE V ŠOLSKEM LETU 2017/18

Mag. Tine Kovačič je v vlogi kliničnega svetovalca za Specialno olimpiado: Evropa Evrazija na povabilo Mednarodne organizacije specialne olimpiade s sedežem v Washingtonu izvedel usposabljanje za nove klinične direktorje fizioterapevtskega programa specialne olimpiade Fun fitness iz Bližnjega vzhoda in Severne Afrike, ki je potekalo v Abu Dabiju od konca septembra do začetka oktobra 2017. Le-ti so sodelovali pri organizaciji zdravstvenega programa na regijskih igrah MENA v marcu 2018, ki so vključevale 30 programov in 1500 športnikov, prav tako bodo sodelovali pri testiranju in svetovanju športnikom specialne olimpiade v zvezi z izboljšanjem posameznih komponent telesne pripravljenosti na svetovnih letnih igrah specialne olimpiade v Abu Dabiju 2019. Fun fitness je fizioterapevtski program, ki poteka v okviru zdravstvenih programov in je usmerjen v zdravje športnikov specialne olimpiade Slovenije. Ekipe zdravstvenih strokovnjakov (fizioterapevti s specialnimi znanji, študenti fizioterapije) je tako tudi v Laškem slovenskem udeležencem projekta Wellness/Zdrav življenjski slog omogočila testiranje gibljivosti, ravnotežja, moči in aerobne zmogljivosti s pomočjo testov, ki jih je za SO pripravilo strokovno združenje ameriških fizioterapevtov. Ekipe fizioterapevtov, opremljena s specialnimi znanji s področja nevrofizioterapije in športne fizioterapije, je v marcu 2018 specialcem svetovala glede preventive pred športnimi poškodbami

in na enostaven način podajala nova dognanja v zvezi s telesno oz. športno dejavnostjo in posledičnim izboljšanjem motoričnih spretnosti, izboljšanjem delovanja pljučnega, srčno-žilnega, kostno-mišičnega ter živčno-mišičnega sistema. Ekipe fizioterapevtov in štu-

dentov fizioterapije iz AMEU ECM je pod vodstvom viš. pred. mag. Tineta Kovačiča, vodje oddelka medicinske rehabilitacije ter kliničnega direktorja Fun fitnessa več kot osemdesetim športnikom testirala mišično moč in vzdržljivost, gibljivost, ravnotežje in aerobno zmogljivost. Ekipe fizioterapevtov je z demonstracijo fizioterapevtskih vaj športnikom in njihovim trenerjem pripomogla k nadaljnjemu izboljšanju športnih rezultatov, izboljšanju zdravstvenega stanja in nenazadnje kvalitete življenja.

Mag. Tine Kovačič,
vodja OMR

PRIZNANJE ZDRUŽENJA FIZIOTERAPEVTOV SLOVENIJE SODELAVCU TINETU KOVAČIČU

Zaposleni na oddelku medicinske rehabilitacije smo izredno ponosni, da je mag. Tine Kovačič, vodja oddelka medicinske rehabilitacije CUDV Dobrna, prejel srebrno priznanje s plaketo Zdrženja fizioterapevtov Slovenije, saj je s svojimi interdisciplinarnimi znanji na podroju specialne in rehabilitacijske pedagogike, habilitacije in medicinske rehabilitacije pripomogel h kvalitetnemu razvoju oddelka medicinske rehabilitacije in doprinesel k večji kvaliteti življenja uporabnikov in nenazadnje (v skladu z mednarodno klasifikacijo funkcioniranja, zmanjšane zmognosti in zdravja) k njihovem vključevanju in sodelovanju z okoljem. Tine Kovačič ves čas dopolnjuje svoje znanje s področja medicinske rehabilitacije, nevrofizioterapije in športnih disciplin specialne olimpiade ter ga prenaša v prakso pri delu z osebami z razvojnimi motnjami in športniki invalidi. Prav tako ga prenaša staršem, sodelavcem, študentom in pripravnikom ter tudi strokovni in laični javnosti doma in v tujini. Z objavljanim člankov v domačih in tujih revijah dviguje ugled slovenske fizioterapije.

Svoje terapevtsko poslanstvo opravlja vestno in odgovorno, upošteva celosten pristop in ob tem prenaša elemente terapije oseb z motnjami v razvoju, športniki invalidi, v vsakdanje življenje. Kot organizator fizioterapevtskega testiranja sodeluje v številnih evropskih projektih, na svetovnih igrah gibanja specialne olimpiade, hipoterapije, terapije s pomočjo psa ter opravlja funkcijo kliničnega svetovalca za zdravstveno-fizioterapevtski program za Evrazijo.

V vseh teh letih je svetoval 3000 športnikom, jih testiral in na podlagi rezultatov njim in njihovim trenerjem, staršem in skrbnikom svetoval glede preventive pred športnimi poškodbami ter kako še izboljšati rezultate. V sodelovanju z ameriškim združenjem fizioterapevtov Tine Kovačič pomaga pri izobraževanju novih kliničnih direktorjev za

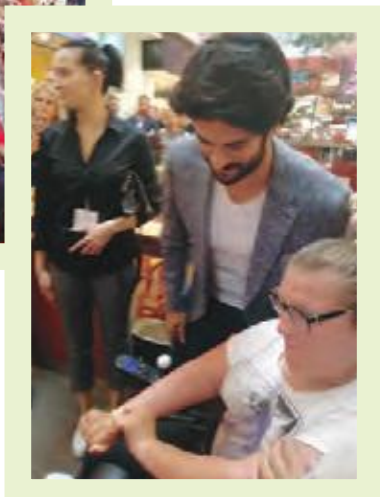
zdravstveni program oseb z motnjo v duševnem razvoju in športnikov invalidov v evropskih in azijskih državah. Z vsem naštetim prispeva h kvalitetnemu izpolnjevanju ciljev, namenu in poslanstvu ZFS, sekcije za nevrofizioterapijo, in razvoju oddelka CUDV Dobrna ter katedre za fizioterapijo AMEU-ECM. Tine Kovačič s svojim delom prispeva k upoštevanje ljudi z motnjo v duševnem razvoju in drugimi motnjami, k njihovi avtonomiji in aktivni participaciji ter upoštevanju človekovih pravic in svoboščin. Iskrene čestitke!!!

Zaposleni v OMR

KEMAL ME JE OBJEL

Gospa Breda Božnik je prišla povedat, da gremo gledat Kemala v City Center. Igra glavno vlogo v seriji Moja boš. Ko sem izvedela za to novico, sem bila navdušena. Takoj sem začela razmišljati, kaj bom oblekla ter kako Kemal izgleda v živo. V torek, 29. 5. 2018, smo se na hitro po kosilu odpravili z Dobrne: Maja, Katarina, Alen in jaz. V spremstvo pa so šle Cirila, Vilma in Darja, direktorica, Jasna in Lidija. Prišla je tudi ogromna množica ljudi. Za Kemala so imeli pripravljeno rdečo preprogo. Ko je prišel do nas, me je prijel čez ramo. Bila sem presrečna in Katarina ga je objela. Bil je očarljiv. Skupaj smo se fotografirali. Pred odhodom nazaj na Dobrno smo šli še na pijačo. Videli smo Kemala, ki se je že odpeljal proti Mariboru. Če ga ne vidiš v živo, veliko zamudiš, saj je v živo še lepši. To je enkratna priložnost v življenju. Najlepša hvala gospe Bredi Božnik, da nam je omogočila srečanje s Kemalom, in to kar v prvi vrsti.

Sara,
uporabnica

IZLET PRESENEČENJA

Ob dveh je prišla Jerneja in počasi smo se odpeljali iz Dobrne. Šli smo Matej, Tadej in jaz. Tadej je imel rojstni dan. Peljali smo se daleč. Jerneja ni želela povedati, kam gremo. Šli smo v Sevnico. V slaščiarni me je čakala sestra Ana. Bila sem zelo srečna, ko sem jo videla, ona prav tako. Izbrali sva si torto, jaz čokoladno, Ana jagodno, ter kolo. Izmenjali sva si darili. Bili sva veseli. Veliko sva se pogovarjali, ker se dolgo nisva videli. Sestra Ana je stara 16 let. Nato sta v slaščiarno prišla še Tadejeva mama ter brat Tilen. Mama nas je povabila na sok. S Tilnom sva se igrala skrivalnice. Pokazal mi je sobo in nam zaigral na harmoniko. Ogledala sem si rože in ribnik. Potem smo šli nazaj. Tadej je ostal doma. Ustavili smo se na pici. Izbrala sem pekočo s salamo. Bila je dobra. Ko smo se vrnili, je bil Tine zunaj na klopici. Šel je k mami na obisk. Pogovarjala sva se in jedla carski praženec. Rekla sem lahko noč in zaspala.

Tina,
uporabnica

SODELOVANJE S ŠPESOVIM DOMOM VOJNIK

V aprilu smo obnovili sodelovanje s Špesovim domom v Vojniku. Srečevali se bomo enkrat mesečno: v domu bomo gostovali na glasbenih uricah (ob petkih), na športnih igrah (ob sredah) in delavnicah ročnih del.

Varovance doma bomo povabili na svoje delavnice v Višnjo vas (izdelovanje glinenih izdelkov, sestavljanje majhnih gajbic, šivanje voščilnic ...) in na območje hiške, kjer se bomo družili ob urejanju zeliščnega in zelenjavnega vrta.

Uporabniki VDC Janez, Miha, Mitja, Boštjan in Suzana so se udeležili glasbenih uric. Z njihovimi varovanci so ob zvokih harmonike štiriindevetdesetletnega Jožeta prepevali slovenske ljudske pesmi, se pogovarjali in spodbujali medgeneracijsko sodelovanje.

MI SE IMAMO RADI, RADI, RADI, RADI ...

Marija Krajnc,
skupinska habilitatorka

SREČANJE ZAPOSLENIH V VDC SLOVENIJE

Socialnovarstveno storitev vodenja, varstva in zaposlitve pod posebnimi pogoji v Sloveniji izvaja skupaj 34 izvajalcev – VDC/CUDV. Številni nudimo možnost namestitve in s tem kombinirane vključitve tudi v socialnovarstveno storitev institucionalnega varstva odraslih.

Po podatkih Inštituta RS za socialno varstvo za leto 2016 je bilo v tem letu v VDC/CUDV vključenih 3876 odraslih uporabnic in uporabnikov, od tega le v storitev VDC ali kombinirane storitve 3367. Povprečna starost vključenih je bila nekaj več kot 40 let. 1045 jih je uporabljalo ob storitvi vodenja, varstva in zaposlitve pod posebnimi pogoji tudi storitev institucionalnega varstva. V maju 2017 je na vključitev čakalo 889 ljudi, evidentiranih vlog pa je bilo še več. Na področju storitev za odrasle je bilo v VDC in CUDV zaposlenih 2150 oseb, od tega 2115 za polni delovni čas.

V letu 2014 je VDC Zagorje ob Savi podal pobudo in organiziral prvo srečanje zaposlenih v VDC Slovenije. V našem CUDV Dobrna smo pobudo pozdravili in se srečanj redno udeležujemo. Srečanje je priložnost za medsebojno spoznavanje in druženje, poglobljanje stikov in izmenjavo izkušenj, nenazadnje pa

športno udejstvovanje pripomore tudi k promociji zdravega načina življenja in ohranjanju zdravja. Pri organizaciji srečanja se izmenjujemo. Tako smo bili poleg Zagorja tudi že v Krškem, Kopru (Izoli), Idriji in letos, prvo soboto v juniju, v Ljubljani. Organizacijo naslednjega srečanja so zaupali našemu Centru, zato smo se udeleženci vrnili domov z zastavo in tudi že polni zanimivih idej, kaj vse bi lahko, običajno preko 300 sodelujočim, ponudili.

Brigita Kuder,
vodja IVO in VDC

LIKOVNI NATEČAJI, RAZSTAVE IN SODELOVANJE V OKVIRU PROJEKTOV EKOŠOLE

Ste že slišali za natečaj Knjigovanje? Knjižničarji ga verjetno dobro poznajo, jaz pa sem zanj slišala prvič lansko leto, ko smo prejeli povabilo za sodelovanje. Učenec Žan je izdelal lutko po knjižnem junaku Mačku Muriju. Za izdelano lutko je prejel priznanje, na kar smo bili vsi ponosni.

Verjetno poznate Hofferjeve natečaje? Tina vsako šolsko leto poskrbi, da na njem sodelujemo z izdelavo eko smreke ... Mogoče se še spomni kdo, ko smo barvito ustvarjali na temo panjskih končnic ... Če se vrnem k eko smrekam ... Običajno nam ni dovolj ena okrašena smrečica, zato jih izdelamo več, to leto smo izdelali dve. Tokrat so sodelovali učenci oddelkov PP V A in PP V C z mentoricami Tino, Cirilo, Sanjo in Ireno. Kot nam je sporočila Tina, smo za sodelovanje prejeli priznanje, ki smo ga seveda veselili.

Poleg sodelovanja na likovnih natečajih razstavljamo likovna dela tudi izven svoje ustanove. Že tradicionalno smo v veselem decembru izdelke uporabnikov razstavili v Knjižnici Jarše in prejeli nekaj dobrodelnih denarnih prispevkov, v januarju pa je Jerneja z učenci v isti knjižnici razstavila mnogo slik, majhnih kipcev in grafike naših učencev. Po besedah knjižničark Angele in Marise so bili odzivi obiskovalcev pozitivni, najbolj navdušene nad našimi izdelki pa so bile mentorice iz Janeza Levca.

Krasili smo tudi jelke in postavljali jaslice na Dobrni. Figure za jaslice je pred mnogo leti izdelal likovni

pedagog Silvo. Uporabili smo keramične izdelke uporabnikov VDC Dobrna pod mentorstvom Silva in Ditke. Zraven smo dodali še pisane božične okraske, ki so jih izdelali učenci pod mentorstvom Jerneje. Jerneja je s svojim aranžerskim znanjem in talentom jaslice in jelko tudi okrasila.

V tem času pa smo že oddali likovna dela za natečaj Igraj se z mano – Bodi umetnik na temo Spoznavam svet. S somentorico Jernejo sva poskrbeli, da smo z učenci ustvarjali na omenjeno temo in poslali svoj izbor del. Vsi sodelujoči učenci so prejeli priznanja za sodelovanje. Deli Mateja in Tadeja pa sta bili razstavljeni na mednarodni likovni razstavi, ki je bila letos v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec.

Natečaji se kar vrstijo in sledil je natečaj 50. likovni svet otrok, ki ga vsako leto organizira OŠ Karla Destovnika Kajuha, Šoštanj. Z mentorico Jernejo soglašava, da je to izjemen in odlično organiziran likovni natečaj, sploh ob takšnem jubileju. Sodelovanje na takem natečaju nam je res v čast, prejete nagrade pa pomenijo pohvalo in potrditev za naše sodelovanje in likovno ustvarjanje. Poslali smo veliko del svojih učencev. Bronasta priznanja so prejeli učenci: Alen, Tadej in Katarina.

Sodelovali smo tudi pri projektih Ekošole. Učenci PP V A so z mentorico Jernejo ustvarjali v okviru projekta Misija zeleni koraki na temi Gozd skozi štiri letne čase in Okolju prijazna prevozna sredstva. Ker

smo ustvarili velike plakate, smo se odločili, da se odpeljemo na izlet v Mengeš, kjer je sedež Ekošole, in likovne izdelke dostavimo kar osebno. Na Ekošoli so nas zelo gostoljubno sprejeli in nas obdarili. Vzeli smo si čas, skupaj poklepetali, se fotografirali in se poslovili z željo, da se kmalu spet srečamo. In prav res, za omenjeno delo smo prejeli tretjo nagrado, svečana podelitev pa bo potekala v BTC-ju v Ljubljani.

To ni bil edini eko natečaj. Za natečaj Jaz, ti, mi za Slovenijo nam je dala Cirila Rozman krasno idejo – iztočnico za ustvarjanje. Z učenci PP IV, PP V C in PP V A ter mentoricami Cirilo, Jernejo in Nežo smo ustvarjali s pomočjo plastenk, milnih mehurčkov, starih neparnih nogavic in barvnih tušev. Navdušeno smo ustvarjali in navdušili smo tudi eko komisijo, saj so nas obvestili, da smo bili najboljši v svoji kategoriji, ter nas povabili na svečano podelitev nagrad v Mursko Soboto.

Med vsemi temi projekti smo tudi razstavljali likovna dela svojih uporabnikov. Likovna dela potujoče enajste razstave Igraj se z mano – Bodi umetnik in dela uporabnikov smo razstavili na ogled tudi v Oddelku za pediatrijo v Slovenj Gradcu. Tega se je

spomnila razredničarka in kreativna učiteljica Cirila. Vse skupaj je odlično organizirala, skupaj sva bili kustosinji razstave. Bolnišnični učiteljici Dragici smo hvaležni za povabilo in gostoljubje. To isto razstavo pa sva z Jernejo postavili v okviru mednarodnega 2. posveta Iz prve roke.

Eko natečajev in raznih projektov je še veliko. Eden izmed njih je tudi natečaj Mladi v svetu energije. Z učenci PP V D in PP V A smo se mnogo pogovarjali o električni energiji, od kod prihaja, kako nastaja, kako potuje, kako vse jo uporabljamo, ugotavljali pa smo tudi, da brez nje ne bi znali živeti. Z učenci in mentorji Anjo Irmančnik, Davidom Stergarjem, Vinkom Rovšnikom in Jernejo Borovnik smo ustvarili zelo nazorna in slikovita plakata na temo električne energije. Prihodnje leto pa morda ustvarimo še kakšno maketo ali pa se odpravimo kar na izlet v kakšno slovensko elektrarno ter se projekta lotimo še bolj raziskovalno.

Zahvale zaslužni so vsi sodelujoči, tako uporabniki kot mentorji.

Pouk postane še zanimivejši, šolske ure si tako še dodatno popestrimo, saj nas ustvarjanje za natečaje še dodatno motivira za učenje, delo in usposabljanje za življenje.

In najlepše je, če nam na koncu šolskega leta še ostane nekaj energije, da se odpeljemo na izlet, na slavnostno podelitev priznanj ali nagrad.

Hvala za podporo in pohvale direktorice in pedagoške vodje, tudi to nam veliko pomeni.

Helena Maček,
likovna pedagoginja

DELAVNICE VDC V VIŠNJI VASI

Vsak delovni dan se po zajtrku odpeljemo v Višnjo vas. Uporabniki uživajo v jutranji vožnji z avtobusom, opazujejo okolico, poslušajo glasbo ali se pogovarjajo med seboj. Med potjo se nam v Višnji vasi pridruži še Janez.

Jasmina je avtorica punčke na logotipu Centra

Po jutranji kavi se razporedimo v različne delavnice: lesno, šiviljsko, delavnico z glino, delavnico sitotiska, obdelave papirja ...

V lesni delavnici obdelujemo les z žaganjem, rezanjem, lepljenjem, brušenjem. Pri delu s stroji so uporabniki zelo previdni, upoštevajo navodila zaposlenih in poskrbijo za urejen delovni prostor. Nastajajo lepi in uporabni izdelki: podstavki, ure, majhne gajbice, leseni nakit, pladnji ...

Najbolj dejavna je delavnica oblikovanja gline. Pod vodstvom Ditke in Silva uporabniki ustvarjajo čudovite in uporabne izdelke, ki jih ponudimo kupcem v prodajni galeriji Zvonček v neposredni bližini Hotela Vita na Dobrni. Pri delu uporabljajo belo in rjavo glino, različne barvne premaze in glazure, obstojnost izdelkov pa zagotovi posebna peč za glinene izdelke.

Damjan in Srečko izdelujeta majhne gajbice

Vida je zelo natančna pri delu z glino

Z uspešnim delom v preteklem obdobju in zadovoljstvom kupcev smo si za unikatne izdelke pridobili certifikat Rokodelstvo art&craft Slovenija. Poleg tega iz gline nastajajo razne posode in krožniki, različni kosi nakita, stenske ure, izparilniki, majhne figurice živalskih podob, svečniki, angelčki, zvončki ... vsega ni mogoče naštet. Za božične praznike smo ustvarjali glinene okraske za jelko, jaslice, zvezdice za čajno svečo itd., ob veliki noči pa glinene jajčke in piščance različnih velikosti, ptičke in ostale dekorativne izdelke.

V šiviljski delavnici uporabniki vežejo voščilnice za različne priložnosti in dekorativne prtičke.

Mateja in Sabina pri vezenju, Maja za likalnikom

Franci in Matej previdno pakirata zvončke v škatlice

Maja suši majice s sitotiskom

Pogostokrat je potrebno zašiti ali pokrpati kakšen kos oblačila uporabnikov; pod vodstvom izkušene šivilje Karmen se potrudijo prišiti gumb in plesti s pletilnim strojem.

V sosednji delavnici uporabniki, ki so težje zaposljivi, opravljajo različna dela: trganje papirja za ročno izdelovanje papirja, izdelovanje dekorativnih škatlic iz valovite lepenke različnih velikosti, lepljenje logo nalepk, sortiranje in nizanje glinenih kroglic, izdelovanje papirja, pakiranje črnilnih bombic, zaščita, pakiranje in dekoriranje izdelkov ...

Posebna dejavnost je tiskanje na tekstil in druge materiale – sitotisk.

Marko barva velikonočno jajce

RAZSTAVNO-PRODAJNA GALERIJA ZVONČEK

Police so polne izdelkov, Nada šiva zvezdice na furnir, Tinka reže papir za ponovno izdelavo, Suzana polni sivko v vrečice iz blaga, Nina suši poslikane kozarce.

Izdelki uporabnikov iz VDC Višnja vas - hiške in lesne delavnice - so na ogled in za prodajo v galeriji Zvonček ob Hotelu Vita na Dobrni. Poleg razstavno-prodajnega prostora je tudi prostor za ustvarjanje v času, ko je trgovinica odprta. Uporabniki ustvarjajo voščilnice v različnih tehnikah, trgajo papir za ponovno izdelavo, iz gline oblikujejo majhne figurice, dekorirajo izdelke, jih opremljajo s cenami

TRAJNOSTNA MOBILNOST

in pripravljajo za prodajo. Hkrati skrbijo za prijetno urejen prostor in estetsko razstavljene izdelke.

Uporabniki imajo do gostov in kupcev spoštljiv in prijazen odnos, se z njimi radi pogovarjajo in tako ohranjajo in razvijajo socialne kompetence. Obiskovalci pohvalijo delo uporabnikov; številni gostje hotela se radi vračajo vsako leto.

HIŠKA IN LESNA DELAVNICA

Ina, Jasminko in Vinko obirajo cvetove šentjanževke

V hiški uporabniki poleg ustvarjalnega dela skrbijo za urejenost okolice ter za urejanje zelenjavnega in zeliščnega vrta.

Posebna zadolžitev je označevanje oblačil uporabnikov, da se po pranju lažje sortirajo. Iz zelišč izdelujejo mila, olja, mazila, dišeče vrečke ali pa jih posušijo za različne čaje.

To je le košček v mozaiku dejavnosti, ki se odvijajo na teh lokacijah.

Prijazno vabljeni, da nas kdaj obiščete in spoznate postopke našega dela, si ogledate končne izdelke ter pokramljate z uporabniki in zaposlenimi.

Veseli bomo vsakogar, saj bo vaša prisotnost pomenila potrditev, da delamo dobro in za dobro tistih, ki jim je zavod namenjen.

Marija Krajnc,
skupinska habilitatorka

Cilj trajnostne mobilnosti je zadovoljiti potrebe ljudi po mobilnosti in obenem zmanjšati promet oz. onesnaževanje, emisije toplogrednih plinov in porabo energije. Trajnostna mobilnost je hkrati okoljsko sprejemljiva, socialno pravična in spodbuja razvoj gospodarstva. Ugotavljamo, da je promet postal resna grožnja za okolje in kakovost življenja ljudi.

Zaradi potrebe po zniževanju ogljičnega odtisa je bil v okviru programa Interreg Srednja Evropa začet projekt Smart Commuting. V projektu sodeluje več partnerjev iz Avstrije, Češke, Italije, Madžarske, iz Slovenije pa je ena od partneric tudi Mestna občina Velenje.

Osnovni cilj MO Velenje v projektu je nižanje ogljičnega odtisa v regijah, vezanih na dnevne migracije glede na Velenje. Tako so bili k sodelovanju vabljeni vsi pomembni deležniki - organizacije, ki tvorijo vsakodnevne prometne tokove iz občin Šoštanj, Šmartno ob Paki, Mislinja, Slovenj Gradec, Dobrna, Mozirje, Polzela, Nazarje, Celje in Žalec. Namen projekta je izdelava osnutka celostne prometne strategije na nivoju regije za reševanje negativnih učinkov dnevne mobilnosti.

K sodelovanju je bil povabljen tudi naš Center. Z veseljem sporočamo, da je bil CUDV Dobrna 24. 5. 2018 na 1. konferenci z naslovom Regijski izzivi dnevne mobilnosti med devetindvajsetimi podpisniki Zaveze o sodelovanju na področju trajnostne mobilnosti.

Ponosni smo, da smo dobili možnost izmenjave izkušenj in dobrih praks ter razvoja idej na tem področju.

Mateja Čerenak,
vodja OUPAZ

VSI NA KOLO

Sredi pomladi je padla odločitev, da se bomo junija udeležili rekreativnega kolesarskega dogodka Barjanka, ki poteka v sklopu Maratona Franja. V aprilu in maju smo izvajali treninge na kolesarski poti Štekna, ki poteka med Gornjim Doličem in Otiškim Vrhom. Kolesarske treninge smo tudi vključili v letovanje v Krajski Gori, kjer smo kolesarili po kolesarski poti med Mojstrano in italijansko mejo. Za sladico pa smo »pregonili« od Krajske Gore do Aljaževega doma v Vratih in s kolesi osvojili prelaz Vršič. S temi dosežki s Tanjo verjameva, da bo Damijanu in Tinetu uspelo prekolesariti 83 kilometrov Barjanke.

Tanja Pinter, Denis Krajnc,
varuha

ZAKLJUČNI IZLET NAJMLAJŠIH

Pa smo ga dočakali. Težko pričakovani dan našega zaključnega izleta. Kljub dejstvu, da se je približevala druga polovica junija in bi pričakovali vroč sončen dan, so nas zjutraj na nebu pozdravili oblaki. Nekateri so dvomeče gledali v nebo in se spraševali o naši odločitvi glede vremena. A mi se nismo dali. Izbrali smo si ravno pravšnji dan, ko temperature niso bile previsoke. Glede dežja pa smo jim samozavestno odgovorili, da smo naročili samo oblake, da nam ne bo prevroče. Za vsak slučaj smo namignili, da morajo v primeru približevanja res temnih oblakov le-te odpihniti, kot so otroci Žogici Nogici pomagali

odpihniti Zmaja Tolovaja. Po temeljitih pripravah se je po zajtrku začela odvijati prava akcija. Saj veste, kako je v avto "namontirati" en otroški sedež in potem zložiti voziček ter ga spraviti v prtljažnik. Z dobro voljo smo "namontirali" pet otroških sedežev in v prtljažnike zložili štiri vozičke. Zdaj so bili na

vrsti samo še otroci in spremljevalke ter vsi potrebni nahrbtniki. Odpeljali smo se proti Ljubljani, saj

smo si že dolgo želeli obiskati živalski vrt. Med potjo so bili prav vsi otroci dobre volje in mnogi izmed njih so imeli veliko za povedati. Takoj po prihodu v živalski vrt je bilo najprej počitku, medtem ko smo ovce in male pujske lahko malo skrtali in nahranili. Ko smo obhodili večino poti in se namenili nekaj prigrizniti, nam je načrte nekaj prekrizalo.

Pogled se je ustavil na igralih, ki jih je bilo seveda potrebno obvezno preizkusiti. Nekaj časa smo zbirali pogum, da bi se podali skozi viseči tunel, ko je bil strah premagan, pa se je pričela zabava. Dan je minil veliko prehitro - tako kot vedno, kadar nam je tako lepo.

Vanja Sušec,a
razredničarka

